

తేటాలుపు

తెలుగు మాసపత్రిక

భావనలు

ఆశ

ప్రత్యేక సంచిక

LINEN PARK®

SHIRTS • TROUSERS • FABRICS

By

Breeze Through Summer in Style

Beat the heat in style
with the lightweight &
breathable Linen Park,
pure linen shirts from
Ramraj.

SCAN QR CODE FOR
STORE LOCATION

ఆశలు ఏవిధంగా ఉండాలి?
వేటికోసం మనం ఆశించాలి?
ఏ యే ఆశలను వదిలేయాలి?
అన్నింటికీ దారి చూపించే

అనే ఉపయుక్తమైన పుస్తకాన్ని మీకు అందించడాన్ని
గారవప్రదంగా భావిస్తున్నాము.

గౌరవసీయలకు...

నమస్కారం.

‘ఆశ లేని మనస్సు, శబ్దం లేని సముద్రం ఈ ప్రపంచంలో లేవు’ అంటూ మన పూర్ణీకులు అనుభవపూర్వకంగా తెలుసుకున్న నిజం. జీవితపర్యంతం చిన్నవిగా, పెద్దవిగా ఆశలు తిరుగాడుతూనే ఉంటుంటాయి. సముద్రం ఒడ్డున నిలబడి, కాళ్ళు తడుపుకుంటూ ఆనంది స్తోస్తునుతేపు అలల వలన ఎటువంటి సమస్యలు ఉండవు. మన అర్థతను తెలుసుకుని, అపసరాన్ని గ్రహించి, నిరంతర కృషి, ప్రయత్నాలతో నెరవేర్యుకుంటుండే ఆశలే మన జీవితాన్ని అందంగా మార్చే స్తుంటాయి. అదేసమయంలో పెద్ద పెద్ద అలలలో మునిగిపోకుండా ఉండటం, హేరాశ వలలో చిక్కుకుపోకుండా జాగ్రత్తపడటమనేది అత్యంతావశ్యకం.

స్వార్థంతో కూడిన ఆశలను గురించి ఒక హస్యభరితమైన కథ ఉంది. ఒక సంస్కరో పని చేస్తుండే కార్యనిర్వాహకుడు, తనిఖీదారుడు (సూపర్వైజర్), వికయప్రతినిధి అంటూ ముగ్గురూ ఒకచోటకూర్చుని భోజనం చేయడం ప్రారంభించారు. “ఎన్నిరుకొలాలమెట్టను ఎక్కి, దిగినప్పటికీ పెద్ద అజ్ఞాపత్రమే (అర్దర్) దొరకలేదు” అంటూ విరక్తి భావనతో చెప్పాడు వికయప్రతినిధి. “ఇక్కడ ఏ ఒక్కరూ సరిగ్గా పనులను చేయడం లేదు. ఎందుకు సరిగ్గా పనులను చేయడంలేదని అడిగితే, వేయున్నాకు కారణాలను చెబుతున్నారు. చేయగలిగేందుకు ఒక కారణాన్ని కూడ చెప్పడం లేదు” అంటూ గొట్టిగాడు తనిఖీదారుడు. “పనులను చేయడమే తెలియని మిమ్మల్ని పెట్టుకుని నేనేం చేయగలను?” అంటూ కార్యనిర్వాహకుడు ఆ ఇద్దరినీ పట్టిపీడించాడు.

విరక్తి భావనలతో వీరు మాటలుడుతున్నప్పుడు, అకస్మాత్తుగా ఒక దెయ్యం వాళ్ళమందు ప్రత్యక్షమయ్యాంది. “ఎందుకు ఇంతగా కష్టపడుతూ జీవిస్తున్నారు? మీ ఆశలను గురించి చెప్పండి. వెంటనే నేను ఆ యా ఆశల్ని నెరవేర్స్తాను. అయితే మనిషికాక ఆశ మాత్రమే” అని చెప్పింది. దెయ్యాన్ని చూడగానే, “సువ్యోలాగ మా కార్యాలయం లోకి అనుమతి లేకుండా వచ్చాపు? కాపలామినిపినిద్దిపోతున్నాడా?” అంటూ అరిచాడు కార్యనిర్వాహకుడు. “అతను లండన్ నగరాన్ని చూడాలిని ఆశపడ్డాడు. నేనూ, తనను లండన్కు పంచించాను”

అంటూ దెయ్యం చెప్పగానే,
ఆ ముగ్గురూ నోర్లెబెట్టారు.

ఆ విభ్రాంతి సుంచి తనిఖీదారుడే ముందుగా బయటుపడ్డాడు. “ఆశలను నెరవేర్యుతోన్న దెయ్యం సార్చి, మనము కూడ అడిగి చూద్దాం” అని చెప్పిన అతను, తన ఆశను

వ్యక్తికరించాడు. “ఇక్కడ ఎండలేమా సెగలు కక్కుతున్నాయి. నేను అమెరికాకు వెళ్ళాలి. నయాగూరా జలపాతం ముందు అనందంగా గడ పాలి” అంటూ అతను అడగ్గానే, వెనువెంటనే ఆతడిని నయాగూరా జలపాతం ముందు నిలబెట్టింది దెయ్యం. ఆ తరువాత విక్రయప్రతి నిధి, “నాకు ఈ పనిని చేయడం విసుగ్గా అనిపిస్తోంది. నేను మాలి దీపంలోనున్న ఒక రాజభవనంలో నివసించాలి. అక్కడ నాకు తగిన సేవలను చేసేందుకు పనిమనుపలుకావాలి” అని అడిగాడు. అతను అడిగినట్టుగానే జరిగింది.

ఆ తదనంతరం కార్యనిర్వాహకుడు తన ఆశను వ్యక్తికరించాడు. అందరూ మాయమైపోవడాన్ని చూసి విపరీతమైన కోపముతోనున్న అతను, “వచ్చేవారం నిర్వాహక సంచాలకునితో (మేనేజింగ్ డైరెక్టర్) సమావేశం ఉంది. ఈవిధంగా వీళ్ళిద్దరూ ఉల్లాసంగా ఊరులు తిరగడానికి వెళితే, ఇక్కడ పనులను ఎవరు చేస్తారు? నా ప్రశాంతత కను మరుగ్గొప్పంది. వాళ్ళిద్దరు మాత్రమే కాదు, ఆ కాపలాదారుడు కూడ వెనువెంటనే ఇక్కడ ఉండాలి” అంటూ తన కోరికను వెల్లడించాడు. అతని కోరికను విని అశ్వర్యంతో నోరు తెరిచిన దెయ్యం, అతని కోరికను నెరవేర్యి మాయమైపోయింది. ‘అ ముగ్గురూ ఎప్పటి లాగానే కార్యాలయంలో ఉన్నారు’ అంటూ కథ ముగ్గుస్తుంది.

హస్యభరితంగా చెబుతుండే కథ ఇది. అయితే ఇందులో అందరూ తమ యొక్క స్వార్థార్థితమైన ఆశలను మాత్రమే వ్యక్తికరించారు. కనీసం, తమ కుటుంబ సభ్యులను గురించి కూడ ఆలోచించలేదు. ఆశలు లేకుండా మనిషి జీవించలేడని చెప్పినప్పటికీ, సదరు ఆశ స్వార్థచింతనతో ఉండడూడు. అన్ని భావోచ్చేగాలలో మంచి, చెడు కలగలిగిన ఉంటుంటాయి. మానవ జీవితం సుంచి విడచీయలేని భావో దేగ్గం ఆశ. ‘శించిన పదార్థాన్ని తినలేకపోతున్నాను... శించిన దుస్సులను ధరించలేకపోతున్నాను... అశించిన జీవితం లభించడం లేదు’ అంటూ నెరవేర్సి ఆశలతో కూడిన పిమరుపాటు, పలువరిని జీవితపర్యంతము నీడలాగ వెంటాడుతూనే పుంటుంది. ‘అశలనేవి లేకుండా జీవించండి’ అనే బోధనలు జీవితానికి ఏమాత్రం పొంతన లేనివి. సర్వసంగపరితాగం చేసిన యోగిలాగ అందరూ మారిపోవడంలేదు. అది అవ సరం లేదు. మానవజీవితం ఆశల ద్వారానే కొనసాగుతుంటుంది.

కొన్నివేలమంది చేసేతక కార్యకులు చక్కు భోంచేసి, మంచి దుస్సులను ధరించి, ప్రాధమిక అవసరాలను పొందుతూ, సంతోషంగా జీవించాలనేది నా ఆశ. ఆ

ఆశే రామోరాజ్ కాటన్ సంస్థను ప్రారంభించేవిధంగా ప్రోత్సహించింది. నన్ను నిరంతర కృషి చేసేవిధంగా ముందుకు నడిపించింది. వ్యాపారాన్ని చక్కగా చేసేందుకు ప్రక్కబలంగా ఉంది. కొన్నివేలమంది రామోరాజ్ కార్బికుల జీవనాధారం మరింత ఉన్నతంగా ఉండాలనే నా ఆశ, నాచేత నిరంతర కృషిని చేయిస్తోంది. రామోరాజ్ కాటన్ ఉత్సత్తులను కొంటున్నవాడకండారులు అత్యత్ప్రితో దీనించాలనే ఆశ, వ్యాపారాన్ని చక్కగా, బుజువర్తనతో చేసేవిధంగా ప్రోత్సహిస్తోంది. సామాజిక అభివృద్ధికి సాయపడాలనే ఆశ, విభాగంతిసుమయాన్ని సామాజిక పరోభివృద్ధికి చెందిన పసులలో పాలుపంచుకోవాలనే అన్తిని ప్రేరిపిస్తోంది. ఈవిధంగా నేను బుజుమార్గంలో చక్కగా పయినించేందుకు ఇటువంటి ఆశావహానైన ఆశలే ప్రధాన కారణం.

అలా కాకుండా ‘ఏవిధంగానైనా గొప్ప ధనపంతులిగా మారిపోవాలి’ అనే ఆశ, స్వార్థం తోనున్న మార్గములో తీసుకెళుతుంటుంది. నిరంతర అభివృద్ధి ఉండదు. కొంతకాలం పాటు సంతోషంగా అనిపించవచ్చు. మానసిక తృప్తి, స్థిరమైన సంతోషం ఖచ్చితంగా లభించేది కాదు. ఎదుటటారి అభివృద్ధి పట్ల శ్రద్ధను చూపిస్తున్నప్పుడు, నా అభివృద్ధి చక్కగా ఉంటోంది. నా కుటుంబం సంతోషానందాలతో ఉంటోంది. వ్యాపారం చక్కగా జరుగుతోంది. ఇదే విజయ రహస్యం.

మానవజీవితంలో ఆశ అనేది వదిలేయలేని ఒక విషయం. ఆశను సరైనవిధంగా ఎలుర్కొనేందుకే మన మనస్సుకు శిక్షణ అవసరమవుతోంది. ‘తనను తెలుసుకునే’ ఆధ్యాత్మిక మార్గం ద్వారా ఆశలను ఆశావహానైన భావేద్వేగాలుగా మార్చేందుకు కుదురుతుంది. స్వార్థచింతనతో ఉండిపోకుండా మన చుట్టూపున్నవారి యోగ్యమాలను గురించి ఆలోచిస్తూ, మన ఆశలను రూపుదిద్దుకుంటే చాలు.

‘నేను మాత్రం చక్కగా జీవిస్తే చాలు’ అంటూ ఆశించకుండా, ‘మన చుట్టూపున్న వాళ్ళందరూ చక్కగా జీవించాలి’ అని ఆలోచించడం మొదలుపెడితే, మనం ఇతరులకు సాయపడటమనేది జరుగుతుంటుంది. జీవితంలో స్వార్థచింతనను మరచిపోయి, తోటి వారి క్లేమాన్ని కోరుకునే పరిపక్కతను పొందేందుకు పూజ్యశ్రీ వేదాద్రి మహర్షిగారి ఆధ్యాత్మిక శిక్షణలు మార్గదర్శకాలుగా ఉంటున్నాయి. ఆధ్యాత్మిక అన్నేపణ చక్కగా ఉన్నట్లయితే, ఆశలకు బానిసగా మారిపోకుండా, చక్కగా కార్యనిర్వహణ చేసేందుకు కుదురుతుంది. ఆశలను ఆశావహ భావేద్వేగాలుగా మార్చుకునేందుకు తగిన పద్ధతులను సూచిస్తోంది ఈనెల ‘తేటతెలుపు’ పత్రిక. ఖచ్చితంగా ఈ సమాచారం మీకు ఉపయుక్తంగా ఉంటుందని నమ్ముతున్నాను.

గురువుప

మి క్లేమాన్ని కోరుకుంటూ,

క.ఆర్. నాగరాజన్

వ్యవస్థాపకులు - రామోరాజ్ కాటన్

ఎవిధంగా ఆశేషుడ్నాత్మా ఉండాలి?

క మరం దేశవ్యాప్తంగా చాలా గుడులను నిర్వహిస్తూ వస్తోంది. ఆ మరం నిర్వహణలో కొండపై ఒక గ్రామంలోనున్న ఆలయములో ఒకతను పూజలు చేయసాగాడు. ఆ మరానికి అధ్యక్షనిగా ఉన్న సాధువు ఒకరోజు ఒకతను ఉత్సర్పి ప్రాసాదు. ‘మా కొండ ప్రాంతపు గుడిలో ఎక్కువ పనులను చేయవలసి ఉంది. ప్రస్తుతం భక్తులు అధికసంఖ్యలో వస్తున్నారు. కాబట్టి, నాతో కలసి పనులను చేసేందుకు ఒక శిఘ్రుడై ఇక్కడకు పంపించగలరు’ అంటూ ఆ ఉత్సర్పములో ప్రాయబడింది.

ఆ సాధువు, తన శిఘ్రులముందు ఉత్సర్పములోని విషయాలను విగ్రహగా చదివాడు. తదనంతరం, “మీలో ఐదుగురిని ఎంపిక చేసి అక్కడకు పంపించబోతున్నాను” అని చెప్పాడు. “అయిన ఒకరినే పంపించ

మని కదా అడుగుతున్నారు. మీరు ఎందుకు ఐదుగురిని పంపించాలనుకుంటున్నారు?” అంటూ ఒక శిఘ్రుడు సంద్రిగ్తతో ప్రశ్నించాడు. “ఆ గుడి చాలా దూరంలో ఉంది. మార్గమధ్యంలో ఆశతో, దిశ తిరిగేందుకు ఎన్నో అవకాలు ఉన్నాయి. నేను ఐదుగురిని పంపించి నప్పుతికీ, ఒక్కరైనా అక్కడకు చేరుకుంటారనే విషయంలో సందేహమే” అంటూ విపరించాడు ఆ సాధువు. శిఘ్రులందరూ ఆయన మూర్ఖర్త్వంతో ఆలోచిస్తున్నాడని నవ్వుకున్నారు.

మరుసటిరోజు ఐదుగురు శిఘ్రులు పయినాన్ని మొదలుపెట్టారు. రెండురోజుల పయనం తదనంతరం ఒక గ్రామాన్ని చేరుకున్నారు. వాళ్ళను చూసిన ఆ గ్రామపెద్ద “మా ఊరు గుడిలో పూజలు చేసే ప్రయోగిని చుట్టియాడు. మీలో ఎపరైనా ఆ పూజలను చేయగలరా? ఉండేందుకు ఇంటితోపాటు, మంచి జీతాన్ని అందిస్తాము” అని చెప్పాడు. అన్ని సౌకర్యాలతోనున్న ఆ ఊరును చూడగానే ఒక శిఘ్రుని మనస్సులో ఆశ తలట్టింది. “జిద్కాడ పూజలు చేసేవే కదా? నేను ఇక్కడ ఉండి పూజలు చేస్తాను” అంటూ అక్కడే ఉండిపోయాడు. మిగితా నలుగురు ముందుకు సాగారు.

కొన్ని రోజులలో ఇంకోక దేశంలోకి ప్రవేశించారు. అటువైపుకు వేటాడేందుకు వచ్చిన ఆ దేశపు మహారాజు ఈ నలుగురిని చూశాడు. వారిలో అందంగా, బలంగానున్న ఒక శిఘ్రుని దగ్గరకు వచ్చి, “నా కూతురుకి తగిన ఒక మంచి పరుని కోసం వెదుకుతున్నాను. నువ్వు మా అమ్మాయికి తగినపాడివే. నాకు ఒకే ఒక కూతురు. తనను నువ్వు పెట్టి చేసుకుంటే, భిషయాల్లో ఈ దేశానికి రాజుగా మారిపోతావు” అని చెప్పాడు. ఇంతకంటే అద్భుతం వేరెపరికొనా దొరుకుతుందా? అతను ఆశతో సమ్మితించి, ఆ రాజుతోపాటు వెళ్ళిపోయాడు.

మిగితా మగ్గురు శిఘ్రులు తమ పయినాన్ని కొనసాగించారు. ఒక గ్రామాన్ని దాటుకుంటూ వెళ్ళిన్నప్పుడు వారికి విపరీతమైన ఆకలి. అలసటతో నడుచుకుంటూ వెళ్లేన్న ఆ మగ్గురిని చూసిన ఆ ఊరుకి చెందిన వ్యాపారి, వీరి యొక్క పయినాన్ని గురించి అడిగి తెలుసుకుని విందుబోజనంతో ఉపచరించాడు. ఒక పెద్ద రాజుభవనంలాగ ఉన్న ఇంట్లో అతను, అతని భార్య మాత్రమే ఉన్నారు. వాళ్ళిద్దరూ కోంగా

ఉండటాన్ని చూసిన శిఘ్రులు విషయమేవిటని అడిగారు. “దేశమంతరావ్యాపారాన్ని చేసి, ఎంతో సంపదను ప్రోగుచేశాను. ఈ వ్యాపారాన్ని చూసు

కునేందుకు, మమ్మల్ని చక్కగా చూసుకునేందుకు వారసులు లేరు. మీ గురువు, మీకు మంచి చదువుతో పాటు మంచి పద్ధతులను కూడ నేర్చించిపుంటాడు. మీలో ఒకరు నా దత్తపుత్రునిగా ఉండేందుకు సమ్మ తించినట్టయితే, నేను దత్తత తీసుకోవడానికి సిద్ధముగా ఉన్నాను” అని చెప్పాడు సదరు వ్యాపారి. వెంటనే ఆ ముగ్గరిలో ఒక శిష్యుడు లేచి నిలబడి, “నేను సమ్మతిస్తున్నాను” అని చెప్పి, సదరు వ్యాపారి దంపతుల కాళ్ళపై పడి ప్రొక్కాడు. వెంటనే సంతోషానందాలతో అతడిని కాగిలించుకున్న వ్యాపారి, అతడిని తన కుమారునిగా దత్తత తీసుకున్నాడు.

ఆక్కడ్నుంచి మిగతా ఇద్దరూ హనంగా ముందుకు కదిలారు. మార్గమధ్యంలో దట్టమైన అడవిని దాటుకుని వెళ్లాలి. అదే సమయంలో వాన కూడ కురవడం మొదలయ్యాంది. దారి సరిగ్గు తెలియక పోవడంతో నానా తిప్పలు పడ్డారు. వారు అడవి నుంచి బయట పడిన సమయం, సూర్యాస్తమయం. ‘దారి తప్పి సడుచుకుంటూ పడ్చామా?’ అనే సందేహం వాళ్ళను ఏడించింది. బాగా చీకటి పడేంత లోపు భద్రతతో కూడిన చోటుకు చేరుకోవాలని భావించారు. చాలాదూరంలో ఒక చిన్న చుక్కలాగ వెలుగు కనిపించింది. తప్ప కుండా ఆక్కడ ఎపరో ఒకరు ఉంటారని భావించి, వేగంగా అటు వైపుకు నడిచారు.

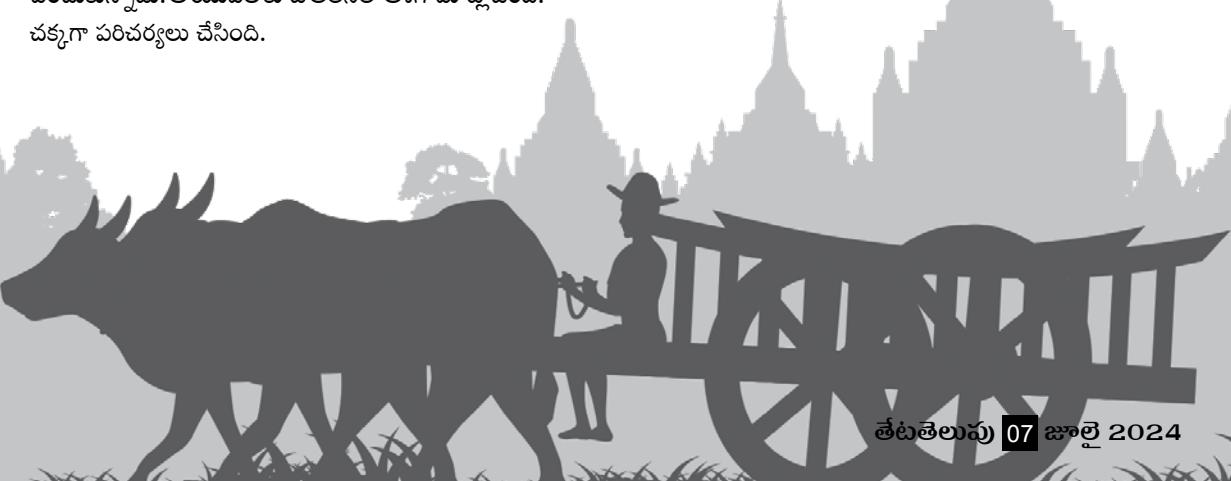
ఈ పది, పన్నెండు ఇళ్ళ మాత్రమేపున్న చాలా చిన్న గ్రామం అది. అక్కడ ఒక భవనంలోనుంచి కనబడిన కాంతినే వారు చూడటం జరిగింది. ఆ ఇంట్లో బస చేసిందుకు అనుమతిని అడుగుచామను కుంటూ తలుపును తట్టారు. వెంటనే ఓ అందమైన యువతి తలుపును తెరిచింది. “ఊరోని వాళ్ళందరూ ఓ పెళ్ళికి వెళ్లారు. మా తల్లి దండులు కూడ వెళ్లారు. వారు తిరిగి వచ్చేందుకు రెండురోజుల సమయం పడుతుంది. నేను ఒంటరిగా ఎలా ఉండగలననుకుంటూ ఆ దేవుడిని ప్రార్థించాను. ఆయనే మిమ్మల్ని ఇక్కడకు పంచించాడు” అంటూ వాళ్ళకు భోజనం పడ్డించింది. ఆ ఇంటి బయటనున్న అరుగుపై నిద్రపోయిందుకు తగిన ఏర్పాటను చేసుకున్నారు. ఆ అమ్మాయితో మాటల్డుతున్నప్పుడు, ఒక శిష్యుడు ఆమెషై ప్రేమను పెంచుకున్నాడు. ఆ యువతికూడ అతనితో అశగా మాటల్డింది. చక్కగా పరిచర్యలు చేసింది.

మరుసటిరోజు ఉరయాన్నే ఆ శిష్యుడు పయనాన్ని కొనసాగిం చేందుకు ఇష్టపడలేదు. “ఈ అమ్మాయిని అభిద్రత పరిస్థితుల మధ్య వదిలేసి వెళ్ళండుకు నాకు మనస్సురించడం లేదు. నేను రావడం లేదు. నువ్వేళ్ళు” అంటూ ఇంకొక శిష్యునితో చెప్పాడు. చివరకు ఆ ఒక్క శిష్యుడే కొండపైనున్న గుడికి చేరుకున్నాడు. ఆశలు సంచలనాలను కలిగిస్తూ, దిశను త్రిపుతుంటాయని ఆ సాధువు గణించిన విషయం నూతీసి నారూశాతం నిజమయ్యాంది.

‘జీవితములో దేనినై పొందేందుకు ఆశించండి. అప్పుడే ఆ లక్ష్మాన్నిసాధించేందుకు కుదురుతుంది’ అంటూ ఈసమాజంమనకు చెబుతూ పెంచుతోంది. జంతువులకు ఆశలంటూ ఉండపు. ప్రతి రోజు ఎప్పటిలాగానే ఒక జీవితాన్ని జీవించి, దొరికింది తింటూ రోజులు గడుపుతుంటాయి. మనఘటు ఆవిధంగా కాకుండా తమ జీవితాలను సులభంగా, అనందంగా మార్పుకునేందుకు పలువిధాలైన పరికరాలను, కాలక్షేపాలను కనిపెట్టారు. మన నాగరికత, వైజ్ఞానిక ప్రగతి ఆశల పలననే అభిపృష్ఠి చెందుతున్నాయి.

‘భవిష్యత్తులో నాకు ఈవిధంగా జరగాలి’ అంటూ ఏదో ఒక విషయాన్ని ఎదురుచూడమే మన ఆశగా ఉంటోంది. అది జరిగితేనే సంతోషం లభిస్తుందని అనుకుంటుంటాం. అలాంటి ఎదురుచూపుతో పర్వమాన కాలములోని సంతోషానందాలను కోల్పోతున్నారు కొందరు. ఆశలే మనకు బలమైన భవిష్యత్తును అందిస్తున్నాయి. మన కలలు నిజమయ్యేవిధంగా ప్రోత్సహిస్తున్నాయి. అయినపూర్తికీ, ఆ ఎదురుచూపుతో పర్వమాన కాలములోని సంతోషానందాలను ఎట్టి పరిస్థితులలో కోల్పోకూడదు.

ఈక్కడాన్ని అనుభవిస్తూ జీవించడమే జీవితం. మన చుట్టూ పున్నా పుట్టాలపచ్చనం, పుప్పులసుపాసనలు, పక్కలకిలకిలారావాలు, సీలాకాశము యొక్క అందచందాలు, చిన్నారుల స్వేచ్ఛమైన చిరునప్పులు అంటూ అన్నింటినీ అస్వాదిస్తూ జీవించుదాము. నిరంతరసంతోషానందాలు కావాలనుకుని ఆశించుదాము.

ఆశల నుంచి తప్పకోవాలా?

సంతోషానందాలతో ఉంటుండే సమయంలో, ఆ సంతోషానందాలు అలాగే కొనసాగుతుండాలని ఆశపడుతుంటాము. సదరు సంతోషానందాలు మాయమైపోయి కష్టాలకు సంబంధించిన వ్యధలు, సమస్యలకు చెందిన వేదనలు మనలను పట్టిపెడిస్తాయేమానని భయపడుతుంటాము. ఆ భయం నుంచే మన ఆశ పుడుతుంటుంది. మానవజాతి భావాలను కనిపెట్టి, మాట్లాడున్ని మొదలుపెట్టేందుకు ముంగానే, వారిలో భావోద్యోగాలు ఉన్నాయి. ఆ భావోద్యోగాల నుంచే ఆశలు మొదలయ్యాయి. భావోద్యోగాలను చక్కగా నిర్మలించినట్లయితే, మన ఆశలను క్రమబద్ధికరించుకోవచ్చు.

ఇదాహరణకు, ఒక ఇంటిని చూస్తున్నాము. ఆ ఇల్లు చాలా ఆక్రమించాలి. ఆ ఇంటిని వారు విక్రయించేందుకు సిద్ధంగా ఉన్నారా? మనం ఆ ఇంటిని కొనగలిగే ఆధ్యాత్మికిని కలిగివున్నామూ? వాళ్ళు చేపే ధర న్యాయమైనదేనా? ఆ ఇల్లు మన కుటుంబానికి తగినవిధంగా ఉన్నదా? పిల్లల పారాల మరియు కళాశాలకు మరియు కార్యాలయాన్ని చేరుకునేందుకు తగినంత దూరంలో ఉన్నదా? ఈవిధంగా అన్నింటినీ పరిశీలించి, ఆ తదనంతర స్థితికి చేరుకోవాలి. అన్నీ సరిగ్గా ఉన్నట్లయితే, రంగంలోకి దిగాలి. దీనిని సరిగ్గా చేసినట్లయితే విరక్తి భావన ఉండదు. నెరవేరని ఆశగా ఉండిపోదు.

ఆశలను పూర్తిగా వదిలేసుకోవలనిన అవసరం లేదు. కానీ, పేరాశలను వదిలేయాలి. ఆవిధంగా చేసినప్పాడు ప్రశాంతమైన సంతోషానందాలతో కూడిన జీవితం మనకు లభిస్తుంటుంది.

భాండాగారాన్ని తెరచి చూడండి!

ఒక జెన్ సన్యాసి దగ్గరకు ఓ యువకుడు వచ్చాడు. “నాకు మంచి ఉద్యోగం, అందమైన భార్య, తీయనైన కుటుంబం అంటూ అన్నీ లభించాలని ఆశపడుతున్నాను. అందుకు తగిన మార్గాన్ని చెప్పండి” అంటూ వేడుకున్నాడు. అప్పుడు జెన్ సన్యాసి, “వీటన్నింటినీ పొందేందుకు నుప్పు ఏం చేశాపు?” అని ప్రశ్నించాడు. అందుకు ఆ యువకుడు, “అన్నింటినీ వేడుకుతున్నా పున్నామ” అని చెప్పాడు. “నీలో వెదికావా?” అని ప్రశ్నించాడు జెన్ సన్యాసి. ఆ యువకుడు ఆశ్చర్యంతో నేరు తెరిచాడు.

“నీ మనస్సునేది ఒక భాండాగారం. దానిని సుప్పు తెరిచి చూడు. అనుకున్నవ్వీ పొందేందుకు తగిన ఆశ అందులో దీపంలాగ వెలుగుతూ ఉంటుంది. అది అందిస్తుండే వెలుగులో, బుజుమార్గంలో ముందుకు సాగుతూ, ఏ లక్ష్మీన్ని అయినా అందుకోవచ్చు” అంటూ వివరించాడు జెన్ సన్యాసి.

మనస్సు అనే భాండాగారాన్ని తెరచి చూడండి. మీరు ఆశపడేవాటిని సాధించేందుకు తగిన మార్గం దొరుకుతుంటుంది.

ఆశలు పెరుగుతుంటాయి!

ఆశలు అనేవి మీ యొక్క నీడల వంటివి. సాయంత్రంపూట బాగా పొడపుగా కనిపిస్తుండే మీ నీడ యొక్క తలను తాకాలనుకుంటూ మీరు ఎంత వేగంగా పరుగులు పెట్టినప్పటికీ, మీ నీడ యొక్క తల కూడ అదే వేగమతో ముందుకు పరుగులు పెడుతుంటుంది. బండిని లాగుతోన్న గుళ్ళంతో వేగంగా పరుగులు పెట్టించాలనుకుంటూ, ఒక కర్కు కేరటను కట్టి, దాని తలకు ముందు ప్రేలాడిస్తుంటాడు గుళ్ళపుండికి సొంతదారుడు. కేరటను తీంపానే ఆశతో ఆ గుళ్ళం వేగంగా పరుగులు పెడుతుంటుంది. అది పరుగులు పెడుతోన్న వేగంతో కేరట కూడ ముందుకు వెళుతుంటుందనే విషయం ఆ గుళ్ళానికి తెలియదు. ఆశలు ఈవిధంగానే మనలను ఈడుకెళుతుంటాయి.

ఆశలలో ఒకటి నెరవేరగానే, ఇంకా చాలా ఆశలు అక్కడ మొలకెత్తుతుంటాయి. చిల్లలున్న పాతలో నీటిని పడుతున్నట్లయితే, ఎల్లి పరిస్థితులలో ఆ పాత నిండదు. మన ఆశలు కూడ ఎప్పుకోటి తగ్గపోవడం లేదు. ఆశలు మనలను విజయపథంపైపుకు నడిపిస్తుంటాయి. దారుణమైన చీకల్లోకి నెట్లివేస్తుంటాయి. ఎటువంటి ఆశలు మన మనస్సులో ఉన్నాయనేడానిని అనుసరించి ఆ యా ఘలితాలు ఉంటుంటాయి.

పాజిటివ్ ఆశలు!

ఆశలు మన అదుపులో ఉంటున్నాయా, లేక ఆశల యొక్క అదుపొళ్లలో మనము చిక్కుకుని పోయామా అనే విషయాన్ని అనుసరించే మన భవిష్యత్తు కాలము ఉంటుంది. ఒక లక్ష్మీము దిగ్గా మనలను ముందుకు నడిపిస్తుండే మార్గదర్శి ఆశే. తప్పుడు మార్గదర్శి సాయంతో పయనిస్తే, మన మార్గం దిశ తప్పుతుంటుంది. పాజిటివ్ ఆలోచనలతో మన పురోభివృద్ధిని కూడ అందిస్తుండే ఆశలే మనలను మెరుగుపరుస్తుంటాయి. నిరాశ వహమైన ఆలోచనలను నాటి, కష్టానష్టాలు ఎదురు పడేవిధంగా చేస్తుండే ఆశలు, ఒకరి జీవితాన్నే ధ్వంసం చేస్తుంటాయి. కాబట్టి ఎప్పుడూ పాజిటివ్ ఆలోచనలతో ఉంటుండాలి.

కేవలం ఆశ మాత్రం సరిపోతుందా?

జీవితంలో అభివృద్ధిని పొందేందుకు, అనుకున్న లక్ష్యాన్ని సాధించేందుకు కేవలం ఆశ మాత్రమే సరిపోతుందా? ఒక ఉదాహరణతో దీనిని పరిశీలించుదాం. ఒక కార్యాలయంలో దిగువస్థాయి పనులను చేస్తున్నాడు ఒకతను. ఒక్కొక్క సంవత్సరంలో పదోన్నతులను పొందుతూ, త్వరగా ఆ సంఘకు కార్యాన్ని రాశుకునిగా పదవీబాధ్యతలను స్వీకరించాలని ఆశించాడు. కార్యాన్ని గదిలోసున్న సౌకర్యవంతమైన కుర్చీలో కూర్చుని, అందరికి ఉత్తర్వులను జారీచేస్తున్నట్టుగా కల కన్నాడు.

జీవిధంగా భవిష్యత్తును గురించి కలలను కనిసంత మాత్రాన అతను అభివృద్ధి చెందగలడా? ఖచ్చితముగా కుదరదు. భవిష్యత్తును గురించిన కలలు లాగానే, వర్తమానకాలములో మనం ఏమి చేస్తున్నామనేది ముఖ్యాతిముఖ్యం. భవిష్యత్తులో అతను కార్యాన్ని రాశుకునిగా ఎదగాలంటే, వర్తమానకాలములో అతను, తన పనులను అఱ్యత్తమంగా చేయాలి. సరైన సమయానికి కార్యాలయానికి చేరుకోవడం, పను లను చక్కబెట్టడం, తన పనులను అంకితభావంతో చేయడం, సంఘకు విశ్వాసపొత్తునిగా ఉండటం, ఉన్నత పదవులకు తన అర్థుడననే విషయాన్ని తన ప్రతిభాపాటువాల ద్వారా నిరూపించడంలో తను శ్రద్ధను చూపించినట్లయితే, అతని పురోగతికి ఎటువంటి అడ్డంకి ఉండదు.

●

C ఆశ ఒకరి మనస్సులో ప్రారంభమవుతుంటుంది. సదరు ఆశ తప్పగా ఉన్నట్లయితే, మెడడు హెచ్చరిస్తుంది. సరిగ్గా ఉన్నట్లయితే మెడడు దానికి మార్గనిరైశకత్వం చేస్తుంటుంది. మనస్సు, మెడడుకు ఏమాత్రం తేడాలు లేనివిధంగా ఆశలను రూపొందించుకున్నట్లయితే, జీవితం ఆనందమయంగా ఉంటుంది.

C మనస్సు యొక్క స్థాయిని అనుసరించే, ఆశ యొక్క స్థాయి కూడ ఉంటుంటుంది. బలహీనంగా ఉంటుండే మనస్సులు, దారుణ మైన విషయాల కోసమే ఆశపడుతూ ఉంటాయి. బలమైన మనస్సు, మహాత్మరమైన సాధనల కోసం ఆశపడుతుంటుంది.

C ఒకరు చాలా గొప్ప విషయాలకోసం ఆశపడుతున్నప్పుడు అతని ఎదురుచూపులు పెద్ద స్థాయిలో ఉంటుంటాయి. కృషి కూడ చాలా పెద్దదిగా ఉంటుంది. అటువంటి నిరంతర కృషి సదరు వ్యక్తిని సాధకునిగా మార్చేస్తుంటుంది. అది పలుపురికి మంచిని చేస్తుంటుంది.

C సగటు మనసులు సగటు విషయాలకోసమే ఆశ పడుతుంటారు. విజయసాధకులైన మనసులు అత్యుత్తమ సాధనల కోసమే ఆశపడుతుంటారు.

C మన మనస్సు ఏ స్థాయికి ఆశపడుతుంటుందో, ఆ స్థాయికి తగిన విషయాలనే మనం చేయగలం. మనస్సులోనీ ఆశలకు హద్దులే లేవు. కాబట్టి హద్దులు దాటిన మంచి ఆశలను మనస్సులో తలత్తేవిధ ముగా చేయండి.

C చలనం లేని మనస్సులో పెద్ద పెద్ద ఆశలు రేకెత్తుతున్న ప్పుడు, వాటిని సాధించేందుకు తగిన క్రీడ ప్రారంభమవుతుంటుంది.

సందిగ్ధతతో ఉంటుండే మనసులు పెద్ద సాధనలకోసం ఆశిస్తుం టారు. అయితే, వాటిని చేరుకునే మార్గాలు సదరు వ్యక్తులకు తెలియడం లేదు. అందుపలన వారికి నిరాశలే మిగులుతుంటాయి.

C అత్యుత్తమమైన ఆశలు మనసలను సరైన నిర్ణయాలు తీసు కునేవిధంగా చేస్తుంటాయి. ఆ నిర్ణయాలే మనం చేసే పసులకు కారణ కర్తలుగా ఉంటుంటాయి. ఆ పసులే మనసలను సాధకులగా మార్చేస్తూ ఉంటాయసేది నిజం.

C మనిషిమనస్సే ఆశలను పుట్టించే గర్భసంచి. రోజూ మంచి ఆశలు, తప్పుడు ఆశలు అక్కడ పుడుతుంటాయి. ఎటువంటి ఆశలు అధికంగా పుడుతున్నాయనే విషయాన్ని అనుసరించే, ఒకరి యొక్క గుణగణాలు రూపుదిద్దుకుంటున్నాయి.

C మనస్సులో మనం ఆశపడైన భావనలను ఏర్పరుచుకు న్నట్లయితే, మంచి సమాచారాన్ని మనస్సుకు చేరవేస్తున్నట్లయితే, ఆ మనస్సు బుబువర్ధనతో కూడిన ఆశలను మాత్రమే అందిస్తుం టుంది. అవిధంగా లేని మనస్సు, నిరాశవా భావనలలో మునిగి పోయి, ఒకరిని తప్పుడు ఆశల దిశగా నెట్లోవేస్తుంటుంది.

C బలమైన, బుబువర్ధనతో కూడిన పెద్ద పెద్ద ఆశలను ఏర్పరచుకుంటుండే మనసులు, సదరు ఆశలవలన ప్రోత్సాహన్ని పొందుతుంటారు. సదరు ఆశలు వారి యొక్క కార్యాన్వ్యాపాకాను మార్చేస్తుం టాయి. వారి గుణగణాలను రూపుదిద్దుకుంటాయి. జీవిత లక్ష్మీలను రూపొందించి ముందు పెడుతుంటాయి. ఘలితంగా వారి యొక్క తలప్రాతే మారిపోతుంటుంది.

ఆనంక ఆనకట్ట ప్రయండి!

స్థిరమైన జీవితంకోసం ఆశించండి!

పలుపురి జీవితాలు ఒక కొండదారి వంటివి. అకస్మాత్తుగా పైకి వెళుతుంది; అకస్మాత్తుగా లోయలోకి వెళుతుంది. ఒకదేట ఎండలు సెగలు కక్కుతుంటాయి; ఇంకోటచేట కుండపోత వర్షం కురుస్తుంటుంది. ఏదీ శాశ్వతం కాదు. ఒక ముంపు తరువాత ఏమి ఎదురుపుతుందనే విషయం తెలియదు. కోరుకుంటూ, లేక కోరుకో కుండా పలుపురు ఇటువంటి జీవితమార్గంలోనే పలుచిస్తున్నారు. అందుకనే స్థిరమైన జీవితమే పలుపురి ఆశగా ఉంటోంది.

ఉద్దోగిని మిత్తం, ఏదో ఒక ఊరుకి వెళ్లాల్సిన పరిస్థితుల మధ్య నున్న ఒకతను, ఏదో ఒకచోట నివాసం ఉంటూ స్థిరమైన ఉద్దోగాన్ని చేస్తుండే జీవితం కోసం ఆశించాడు. ప్రతిరోజు ఎంత ఆదాయం లభిస్తుందనే విషయము పట్ల స్వప్తతలేని ఒక వ్యాపారి, స్థిరమైన ఆదాయం లభించాలని ఆశపడుతున్నాడు. సౌంతల్లు, తగిన జీవిత సహచరి, పిల్లలకు మంచి ఉద్దోగ అవకాశాలు లభించే చదువు అంటూ మనుషుల యొక్క ఆశలు, కలలు స్థిరమైన జీవితం దిగశగానే ఉంటూ ఉంటాయి. ‘క్షోలు ఉండకూడదు, సంతోషం మాత్రమే ఉండాలి’ అనేది పలుపురి ఆశగా ఉంటుంటుంది.

జీవితంలో 40 యేళ్లు వయస్సుకుమైన కూడ నూతన రంగంలో రిస్క్సు తీసుకుంటుండే కొండరు, తమ కుటుంబానికి తగిన ఆదాయ వసరులను ఏర్పాటు చేసిన తదనంతరమే ఆ రిస్క్సు తీసుకుంటుంటారు. కొంతమందికి స్థిరమైన జీవితం లభిస్తుంటుంది. పలుపురికి అదొక నెరవేరని ఆశగా మిగిలిపోతుంటుంది.

మనుషులకు ఉన్నట్లుగానే అన్ని జీవులకు స్థిరమైన జీవితానికి సంబంధించిన ఆశ ఉంటూనేపుంటుంది. అయితే, వాటికి అది లభించడంలేది. జీతాకాలంలో తమ దేశంలోనే చరలిని తట్టుకొల్పుకోతుండే కొన్ని పక్షిజాతులు భారతదేశానికి వలస వస్తుంటాయి. వాటికి జీవించాలనే ఆశ ఉంది. స్థిరమైన జీవితం లభించడంలేదు. వేసికాలంలో

అడవులలో తమకు తగిన ఆహారం లభించకపోవడంతో, పలుజంతు వులు వేరేటుకు చేరుకుంటుంటాయి. వేటాడుతుండే జంతువుల నుంచి ప్రాణాలను రక్తించుకునేందుకు చిన్న చిన్న జంతువులు వేర్చేరు ప్రదేశాలకు చేరుకుంటుంటాయి. వాటికి వేరొక మార్గం లేదు. స్థిరమైన జీవితానికి ఆ యా ప్రదేశాలకు చేరుకోవలసిన పరిస్థితులు.

పోటీలు ఎక్కువగా ఉంటుండే పరిస్థితులు, భద్రతలేని ఉద్దోగం, అవకాశాలను లాక్కెళ్లతుండే మనుషులు, దగ్గరి బంధుమిత్రులే మోసం చేస్తుండే పరిస్థితులు అంటూ అన్నింటినీ దాటుకుని స్థిరమైన జీవితాన్ని ఏర్పాటు చేసుకోవడమనేది పలుపురికి పెనుసువాలుగానే ఉంటోంది. వీటన్నింటినీ దాటుకుని బలమైన బంధాలను, స్థిరమైన ఆదాయాన్ని పొందే పరిస్థితులను ఏర్పాటు చేసుకున్నవారు అత్యంత భాగ్యపెంటులు.

స్థిరమైన జీవితం లభించిన పిదప, పలుపురు రిస్క్సు తీసుకునేందుకు ఇష్టపడటం లేదు. ఆ తరువాత వారి యొక్క జీవితాలలో పెద్ద మార్పులు ఏర్పడటంలేదు. అందువలననే పలుపురుతమ ప్రతిభకు, అర్దతకు పొంతనలేని, సాధారణమైన పనులను చేస్తుంటారు. ‘నేను వీటన్నింటినీ దాటుకుని సాధించగలను’ అని భావిస్తూ ఉండేవారు, ఛీర్యంగా రిస్క్సు చేయవచ్చు. ఈ విషయంలో ఏమాత్రం వెనుకాడవలసిన పని లేదు.

నా ఇల్లు ఉపిధంగా ఉండాలి. వీళ్లుందరూ నా స్నేహబృందంలో ఉంటుంటారు. నాపరిస్థితి ఈ విధంగా మారిపోవాలి. ఇటువంటి పిన్నె నేను చేయాలి అనుకుంటూ తన చుట్టూపున్న చిన్న ప్రపంచాన్ని ఇటువంటి వ్యక్తులే మార్చేస్తుంటారు. స్థిరమైన జీవితము కావలసినదే, అయితే, తమ స్థాయికి, ప్రతిభాపాటువాలకు తక్కుమైన జీవితాన్ని జీవించడం అనేది మనలను మనమే ఏమార్పుకుంటున్నట్లన్నమాట! కాబట్టి ఈ విషయంలో స్పృష్టత ఉండాలి.

‘అ’ శలే అన్నివిధాలైన కష్టాలకు కారణము’ అనే బుద్ధ భగవానుని సూక్తుని చెబుతూ, ‘దేనిని ఆశించవద్దు’ అని చెబుతుంటారు గురువులు. అయితే ‘అకఱు లేకుండా జీవించాలి’ అనే భావనకూడటిఫిథమైన అశేకదా! అందువలన ‘అన్నింటినీ ఆశించు’ అని చెబుతుండేవారు కూడ ఉన్నారు. ఈ విషయాలను అవగతం చేసే విధంగా ఒక కథను చెబుతుంటారు.

అడవిలో ఒక కోతి జీవిస్తోంది. ఒకసారి అది రోగం బారినపడి నప్పుడు, దాని శరీరమంతటా పేసులు. తలపైన మాత్రమే కాకుండా, శరీరంపైనున్న వెంటుకలలో వందలసంబ్యోలో పేసులు కాపురాలు పెట్టాయి. అందువలన ఆ కోతి శరీరము సన్మబడిపోయి, ఒక్కగా తయారయ్యాంది. పేసులను పదిలించుకోవడం తెలియలేదు.

ఒకరోజు అడవిలోనున్న సరస్సులో మంచినీళ్ళను త్రాగేందుకు వెళ్ళింది ఆ కోతి. మామూలుగా సరస్సు ఒడ్డునున్న చెట్టు కొమ్ముపై కూర్చుని, దానిపైనుంచి వంగుతూ నీళ్ళు త్రాగుతుంటుంది. ఈసారి జడివానలు కురవడంతో ఆ చెట్టే మునిగిపోయే స్థాయికి సరస్సు నిండిపోవడంతో, ఆవిధంగా త్రాగేందుకు కుదరలేదు. కాబట్టి, సరస్సు లోకి దిగి నీళ్ళు త్రాగింది.

ఆ కోతి సరస్సులో దిగినప్పుడు, కాళ్ళపైనున్న పేసులు, అలాగే పైకి రావడాన్ని కోతి గమనించింది. వెంటనే కోతి సరస్సులో మరింత లోతుగానున్న పుదేశానికి చేరుకుంది. పేసులు నీటిలో మునిగిపోకుండా ఉండేందుకై పైకి చేరుకోనాగాయి. వెంటనే కోతి మరస్సులో ఒక ఆలోచన. ఒక చిన్న చెట్టుకొమ్మును చేత్తో బాగా పైకెత్తి పట్టుకుని సరస్సులో మరింత లోతుకు దిగసాగింది. దాదపు ఆ కోతి నీటిలో పూర్తిగా మునిగిపోయే స్థితికి చేరుకున్నప్పుడు, దాని శరీరంపైనున్న పేసు లన్నీ ఆ కొమ్మును చేరుకున్నాయి. వెంటనే ఆ కొమ్మును నీళ్ళలోకి విసిరేసిన కోతి, సరస్సు ఒడ్డుకు చేరుకుంది. ఇప్పుడు ఆ కోతి శరీరం పైన ఒక పేసు కూడ లేదు.

కోతి, తనసు పేడించిన పేసుల బారినుండి తప్పించుకున్నట్లుగా, మనం ఆశల నుంచి తప్పించుకునేందుకు కుదురుతుందా? ఎటు వంటి ఆశ లేకుండా జీవించేందుకు కుదురుతుందా? అన్నివిధాలైన కష్టాలకు ఆశలే ప్రధాన కారణం’ అనుకుంటా, వాటాని ఒక ప్రకృతు నెట్టివేస్తే, ఆశలే లేని జీవితం అర్థవంతమైనదిగా మారిపోతుందా? ఆ జీవితంలో మనక ఎటువంటి స్వారస్యం లభిస్తుంది? అసలు ఆశలే లేకుండా జీవితాన్ని నెట్టుకూరావడమనేది ఎలా నొధ్యం?

ఆశలే లేకుండా మనం జీవించాలా?

ఆశించడంలో ఎటువంటి తప్పు లేదు. మన జీవితంలో ఖచ్చి తంగా వాటికి స్థానాన్ని కల్పించాలి. అవసరానికి సంబంధించి రేకెట్స్ ఆశలకు, ఆడంబరంకోసం రేకెట్స్ ఆశలకు మధ్యసున్న తేడాలను గమ నించాలి. అహరం, దుస్సలు, ఇల్లు, కుటుంబంకోసం ఆర్థిక అవసరాలు, ప్రాధమిక అవసరాలను పొందేందుకు ఆశించడంలో తప్పు లేదు. ఆ యా ఆశలు నెరవేరుతున్నప్పుడు సంతోషానందాలు లభిస్తుంటాయి. తన స్థాయిని మించిన ఆడంబరాలకోసం ఒకరు ఆశ పడుతున్నప్పుడు, అతనికి సంతోషమో, ప్రశాంతతో లభించదు. నదరు ఆశలు నెరవేరునప్పుడు విరక్తి భావనలతో ఉంటుంటారు. జీవితంలో ప్రశాంతత కనుమర్గిపోతుంటుంది. కాబట్టి ఈ విషయ ములో తగిన స్పృష్టతను కలిగివుండాలి.

ఆశకు అంతమే లేదు. ఒక ఆశ నెరవేరితే, ఇంకాక కొత్త ఆశ మనస్సులో తలెత్తుతుంటుంది. ఇది మన ప్రశాంతతను చెడగొడుతుంటుంది. ఎటువంటి పరిస్థితులలో కూడా నిరంతరమైన సంతోషం మరియు మనవ్యాంతిని అది అందివ్యక్తంలేదు. తృప్తి అనే విషయాన్ని కొన్ని ఆశలు చేరుకున్నప్పుడే మానసిక ప్రశాంతత లభిస్తుంటుంది.

ఉదాహరణకు ఒక దృశ్యశ్రవణయంత్రాన్ని (టి.వి) కొంటున్నారు. ‘మన ఇంట్లో అందరి కాలక్షేపం కోసము ఒక మంచి దృశ్యశ్రవణ యంత్రాన్ని కొనాలి’ అని ఆశపడటంసహజమే. మన ఆదాయాన్ని అనుసరించి, ఇంటి కొలతలకు తగినట్లుగా దృశ్యశ్రవణ యంత్రాన్ని కొనుక్కొచ్చు. దానిని కొనగానే మనస్సులో తృప్తిగా అనిపిస్తుంటుంది. అయితే ‘ప్రత్యింట్లోనున్న దృశ్యశ్రవణ యంత్రం కంటే పెద్దది కొనాలి’ అని, ‘మన చుట్టాల ఇంట్లో ఉన్నట్లుగా, అటువంటి దృశ్యశ్రవణ యంత్రాన్ని కొనాలి’ అని ఆశించడం సరైనది కాదు. ఏఫిధంగా కొనుక్కొన్న దృశ్యశ్రవణ యంత్రం తాత్కాలికంగా సంతోషాన్ని అందించవచ్చు. మరలా వాళ్ళ ఇళ్ళలోనున్న దృశ్యశ్రవణ యంత్రాలు మారగానే, ఆ సంతోషం మాయమైపోతుంటుంది.

పలు వస్తువులు ఈవిధంగానే మనకు తాత్కాలికమైన సంతోషాన్ని అందిస్తుంటాయి. ‘మనం అనుకున్నది సాధించాము’ అనే గ్రాఫిశయం మనలో పొడచూపుతుంటుంది. సదరు ప్రారంభాల సంతోషము, కొన్ని రోజులలో కనిపించకుండా పోతుంటుంది. మనం దానికి సంబంధించిన స్పారస్ఫోన్ కోల్పోతున్నాము. వేరే ఏదో ఒక వస్తువుపై ఆశను పెంచుకుంటున్నాము. ఈవిధంగా ఒక గొలుసుకట్టులాగ ఆశలు వరుసగా మారుతూనేవుంటాయి.

ఇల్లు, కారు, ఆదాయము, మసతిసొకర్యాలతో కూడిన జీవితం అంటూ అన్ని ఆశలు నెరవేరినట్లయితే నిరంతరమైన సంతోషం దొరుకుతుందని నమ్ముతుండేవారు ఒక విషయాన్ని అర్థం చేసుకోవాలి. ఒకరి సంతోషానికి ఇటువంటివే ప్రథాన కారణమని అంటే, ఏడినిమిది ఇళ్ళ, వరుసగా విదేశి కారులు, కోటానుకోట్ల డబ్బులను అందించే వ్యాపారాలు అంటూ జీవిస్తోన్న కోటీశ్వరులు అందరూ ఎంతో గొప్ప సంతోషానందాలతో ఉండాలి కదా! ఆధింగా లేదన్నదే నిజం.

పేదరికం, కొన్ని కొన్ని ఇబ్బందికరమైన విషయాలు ఆ కోటీ శ్వారుల జీవితాలలో లేకపోవచ్చు. కానీ, వారి యొక్క ఆశలు ఇంకా పెద్దవిగానే ఉండ్డాయి. ఫలితంగా వారికి సంతోషానందాలు లేవు.

ఆశలు ఏవిధంగా ఉండాలనే విషయాన్ని గురించి ఒక కథను ఉదాహరణగా చెప్పవచ్చు. ఒక యువకుడు ఎలాగైనాసరే, ఒక గొప్ప ధనవంతునిగా మారాలని ఆశపడుతుంటాడు. అందుకు తగిన అనేక ప్రయత్నాలను చేసిన పిదప, ఒకసారి ‘దేవుని ప్రార్థిస్తూ, కరినమైన తపస్సు చేస్తే, ఆయన నేరుగా పచి పరాన్ని ఇస్తాడు’ అంటూ ఒక గురువు, తన అధ్యాత్మిక ఉపాయానంలో చెప్పిన విషయాన్ని విన్నాడు. వెంటనే ఆడవిలోకి చేరుకుని తపస్సు చేయడాన్ని మొదలుపెట్టాడు. దేవుడు ప్రత్యక్షమవగానే, మూటలు మూటలుగా బంగారపు సగలు, పెట్టులుపెట్టులుగా డబ్బులు, వందల ఎకరాల పొలాలు, ఇళ్ళ అంటూ అన్నింటినీ చాకచక్కంతో ఒక ఒక వరం ద్వారా పొందాలని నిర్వియం చుకున్నాడు. అయితే ఎన్నో సంవత్సరాలు తపస్సు చేసినప్పటికీ, దేవుడు ప్రత్యక్షం కాలేదు. అయితే అతను తన ప్రయత్నములో ఏమాత్రం వెనుకడుగు వేయలేదు.

అలోపు అతనికి వయస్సు పైబడింది. ఒక సన్యాసిలాగ మారిపోయాడు. అడవిలో అతడ్డి చూసిన పలువురు, అతని శిష్యులుగా మారిపోయారు. ఆశమాన్ని కూడా నిర్మించారు. ప్రకృతున్నగ్రామంలో ప్రజలుపచ్చి, వారికి ఒక లింగమించి అందించారు. ఒంఱిత సంతోషాల పొందిన అనుభవముతో అధ్యాత్మిక భావోద్యోగాలతో తన ఇష్టులకు పారాలను అస్త్రికరంగా బోధించసాగాడు. ఫలితంగా అతని ఆశలన్నీ మాయమైపోయి, ఒక విధమైన మానసిక తృప్తి లభించింది. తన ఆశను గురించి మరచిపోయాడు.

ఒకరోజు అతను ప్రార్థన చేస్తున్నప్పుడు, సరిగ్గా దేవుడు ప్రత్యక్ష మయ్యాడు. “నీకు ఏమైనా కావాలా?” అని అడిగాడు. అందుకు అతను “నేను ఆశతో పరంకోసంతపస్సు చేసినప్పుడు మీరు రాలేదు. ఇప్పుడునాకు ఎటువంటి ఆశలు లేవు. ఇప్పుడు పచ్చిపరాన్ని ఇస్తానం టున్నాడు. ఎందుకు?” అని అడిగాడు. అందుకు దేవుడు, “నిన్ను కలుసుకునేందుకు అడ్డంగా ఉన్నవి ఆ ఆశలే” అని బదులిచ్చాడు.

తృప్తినీ అందించే ఆశలతో జీవించడమే ప్రశాంతతకు తగిన మార్గం అనేది అనుభవసారం నేర్చించుతోన్న పారం!

ఆశ, విజయం!

ఒక గ్రామంలో రాళ్ళను పగులగొట్టే కూలీ ఉన్నాడు. రోజు ఎన్నో గంటలపాటు కృషి చేస్తూ రాళ్ళను పగులగొడితే, అతని కుటుంబానికి ఆకలి తీరుతుందనే పరిస్థితి. ఒకరోజు ఆ రాజ్యానికి మహారాజు, పట్టకిలో కూర్చుని, తన పరివారములో రావడాన్ని చూశాడు. ‘ఈ రాజు ఏమంతగా కష్టపడాల్సిన పనే లేదు, ఆయన కోసం పనులను చేసిందుకు చాలామంది ఉన్నారు. ఆయన ఉత్సాహంతో కాలఫేపం చేస్తున్నాడు. మనం రాజులాగ పుట్టిపుండొచ్చు’ అంటూ ఆశగా భావించాడు.

ఆ మరుక్కణమే అతను రాజులాగ మారిపోయాడు. అతనికి అశ్వర్యం! ఎండలలో నగరంలో వెళ్లున్నప్పుడు, సూర్యుని వేడిమికి తట్టుకోలేకపోయాడు. తలపైనున్న కిరీటం వలన తలంతా చెమట. ‘సూర్యుడే శక్తివంతుడు అనుకుంటాను. మనము సూర్యునిగా ఉంటే బాగుండేది కదా?’ అని అనుకోవడం ఆలస్యం, అతను సూర్యునిగా మారిపోయాడు. సూర్యుని వేడిమిని మేఘాలు అడ్డుకుంటున్నప్పుడు, మేఘాలే శక్తివంతమైనవిగా భావించి, మేఘంలాగ మారిపోయాడు. మేఘాన్ని, గాలి విడగొడుతున్నప్పుడు, తను గాలిలాగ మారిపోవాలని ఆశపడ్డాడు. వెంటనే గాలిలాగ మారిపోయాడు.

గాలిని ఒక కొండ అడ్డుకున్నప్పుడు, కొండే శక్తివంతమైనదని భావించి, కొండలాగ మారిపోయాడు. అయితే, ఆ కొండనే ఒక కూలీ పగులగొడుతుండటాన్ని చూడగానే, రాళ్ళను పగులగొడుతోన్న ఆకూలీ బలవంతుడని భావించాడు. ఆ మరుక్కణమే అతను గతంలో లాగ రాళ్ళను పగులగొడుతుండే కూలీలాగ మారిపోయాడు.

‘ఇతరులను చూసి ఆశపడవద్దు; మనం ఏవిధంగా ఉన్నప్పులేకీ, అదే శక్తివంతమైన స్థితి’ అనే విషయాన్నే ఈ కథ అవగతం చేస్తోంది. మన ఆశలు ఏవిధమూగా ఉంటే, మనకు విజయము లభిస్తుంది? అందుకు తగినవిధంగా మనం ఏం చేయాలి?

- ఖుబువర్తనతో కూడిన ఆశ, ఆశను నెరవేర్చుకునేందుకు తగిన పథకం, దానికి సంబంధించిన కృషి...జడే విజయానికి సూత్రం.
- ఆశలను పూర్తిగా వదిలేయాల్సిన అవసరం లేదు. ఆశలను తగిన విధముగా నెరవేర్చుకుంటూ చక్కచేన జీవితాన్ని జీవించడమే ఉత్తమం అనేది నిజం.
- ఒక అవసరాన్ని తలుచుకుంటూ రేక్టిన ఆశ, ఆ అవసరం నెరవేర గానే తొలిపోవాలి. ఇంకా ఇంకా అంటూ తలెత్తుతుండే పేరాశ లను కట్టుబాటులో పెట్టుకోవాలి.
- మనస్యులో అనవరమైన ఆశ తలెత్తినట్లయితే, ‘ఇది తప్పు, దీని వలనసమస్యలు ఎదురవుతాయి. కాబట్టినేను దీనిని వదిలేస్తాను’ అన్ని సృష్టతతో తీర్మానించుకోవాలి. ఎప్పటికీ దానికి భిన్నంగా ప్రవర్తించకూడదు.
- ఆశను నెరవేర్చుకోకుండా, దానిని వదిలేయకుండా, సదరు ఆశను మనస్యులో మోస్తూపుంచే మాససిక ప్రశాంతత మాయమైపోతుం టుంది; తత్తులితంగా శరీరం కూడ రోగాలను ఆహ్వానించేవిధంగా తయారైపోతుంటుంది. ఏ పనినైనా సంపూర్ణంగా చేయకుండా అపజయాలను ఎదుర్కొవడం జరుగుతుంటుంది.
- మన ఆశలు మన యొక్క స్థాయికి తగిన విధంగా, మాససిక ప్రశాంతతను చెడగొట్టినివిధంగా ఉండటం అత్యంతావశ్యకం. సదరు ఆశ ప్రకృతిసహజంగా, సాధించేవిధంగా ఉండాలి.
- మన ఆశ వలన, మనకు లేక ఇతరులకు కష్టాలు ఎదురుపడ కూడదనుకుంటే, సదరు ఆశను వదిలేయాలి. చెడు ఘల్తాలను అందించే ఆశలను కూడ దూరంగా నెట్లివేయాలి.
- ఆశలను చక్కగా క్రమబద్ధికరించినట్లయితే, విజయ శిఖరాలను తప్పకుండా చేరుకోవచ్చు. ఆ విజయం ద్వారా మంచి ఫలితాలను పొందవచ్చనే విషయం నిజం.

ఆశక్తు నాలుగు గుణాలు!

మం చి ఆశలతో మాత్రమే మన జీవితం ముందుకు సాగుతుండాలి. అప్పుడే మనం వెళ్లండి మార్గం, మన జీవితంక్రయం సక్రమంగా ఉంటుంటాయి. ఒక్కక్రోజు ఈవిధమైన స్ఫుర్తతతో ఉంటుండాలి.

నిస్సటి ఆశలు మరియు పనుల యొక్క ఘలితాలే ఈరోజు మన యొక్క సంతోషానందాలు, కష్టాన్షోలు! బుజువర్ధనతో కూడిన ఆశలు సుఖాలను అందిస్తుంటాయి. తప్పుడు ఆశలు కష్టాలను అందిస్తుంటాయి. కొంతమందికి మనస్సులలో బుజువర్ధనతో కూడిన ఆశలు రేక్తుతుంటాయి. అయితే వాటిని పొందేందుకు తగిన మానసిక బలం వారిలో ఉండటం లేదు. అదే వారి సంతోషానందాలను లేకుండా చేస్తుంటుంది.

మనస్సులో తలత్తుతుండి ఆశలే పలు సమయాల్లో మనకు సమస్యలను ఏర్పరుస్తుంటాయి. ఆశలు మారుతున్నప్పుడు, కార్యానీర్వహణ కూడ మారుతుంటుంది. మన జీవితం కూడ మారి పోతుంటుంది. ఆశలకు సంబంధించిన నాలుగు విషయాలను అర్థం చేసుకుంటే చాలు, మన జీవితం బలపడుతుంటుంది.

C ఒకరిమనస్సులో తలత్తుతుండి తప్పుడు ఆశలే, అతని యొక్క జీవితాన్ని దిశ తీప్పుతుంటాయి. తప్పుడు ఆశలతో దారి తప్పి, తమ జీవితాలను ధ్వంసం చేసుకున్న ఎన్నో ఉదాహరణలు మన ముందు ఉన్నాయి. చెఱాలలో ఉంటున్న బైదీలందరూ పేరాశ ప్రోదృలంతో తప్పులను చేసినవారే. ఆశలు వాటంతటకు అవే రేక్తుతుంటాయి. కొన్నిసౌర్య నయపంచకు లైన స్నేహితుల ద్వారా నాటిబడుతుంటాయి. ఇలా మన మన స్సును అందోళన పరిచేందుకు ఎన్నో విషయాలున్నాయి. వాటి నుంచి దూరంగా జరుగడాన్ని అలవాటు చేసుకోవాలి.

C ఆశలు శక్తివంతమైనవి. ఒక గొలుసుతో కట్టి లాక్కెళుతుండే పిల్లిలాగ, సదరు ఆశలు మిమ్మల్ని లాక్కెళుతుంటాయి. అధికారములో ఉంటూ తప్పులు చేస్తుండేవారిని చూడండి... పేరశలే వారి చేత అటువంటి తప్పులు చేసేందుకు ప్రోత్సహిస్తుంటాయి. మన జీవితంలో ఎన్నో విషయాలు మన అదుపొళ్లలకు అవతల ఉంటుంటాయి. ఆశలు అవిధంగా మారిపోకూడదు. మన ఆశలన్నో మన అదుపొళ్లలోనే ఉండాలని ఆశించండి.

C మనమనస్సు అనెదినేల అనుకుంటే, ఆశలన్నో విత్తనాలు. నాగలితో దున్ని, నీళ్లు పొసి, సాగుచేస్తుండే పొలంలో మనం నాటుతుండే మంచి విత్తనాలకంటే ముందుగా కలుపుమొక్కలే అధికంగా మొలుస్తుంటాయి. కలుపుమొక్కలను పేకివేసి, నాటిని విత్తనాలుక ఎరువు వేసి సాగుచేస్తుండేవారే మంచి రైతు. బుజువర్ధనతో కూడిన ఆశలను మనస్సులో నాటి, పెంచుతుండే మంచి రైతులాగ మనం ఉండేందుకు ప్రయత్నించాలి. ఈ విషయంలో ఏమాత్రం అలక్ష్యం తగదు.

C మంచి మంచి పనులను చేస్తూ, మంచి పేరును పొందుతున్నామా? లేక తప్పులను ఎక్కువగా చేస్తూ శపాలను ప్రోగుచేస్తున్నామా అనే విషయాన్ని ఆశలే తీర్మానిస్తుంటాయి. మన యొక్క ఆప్సమిత్తులో, శత్రువులో బయటలేరు. సరైన ఆశలతో బుజువర్ధనతో జీవించినట్టయితే మనమే మన యొక్క ఆప్సమిత్తులము. తప్పుడు పేరశలతో సరైన మార్గములో పయనించకుండా ఉండి పోయినట్టయితే, మనమే మనకు బధ్యతుపులము. మీ యొక్క నెంబర్ 1 శత్రువును మీరే రూపాందించుకోవద్దు. ఎప్పుడు మీ యొక్క అత్యుత్తమ స్నేహితునిగా మాత్రమే మీరు ఉండేందుకు మీ వంతు ప్రయత్నాన్ని చేయాలి.

ఏసల యొక్క హద్దు ఏడా?

ఒక చిన్న పట్టణంలో రాము, సోము అనే ఇద్దరు సోదరులు గడియారాల దుకాన్‌నీ పెట్టారు. రాము, దుకానములో ముందుభాగంలో కూర్చుని గడియారాలను అమ్ముతుంటాడు. సోము దుకానానికి వెనుకబాగములో దూరంగా కూర్చుని వాడకందారులు మరమ్మతు చేయమని జీచ్చిన గడియారాలను సరిచేస్తుంటాడు.

దుకానానికి వచ్చిన వాడకందారులు, గడియారాలను చూపించ మని రాముని అడుగుతుంటారు. “నాకు చెవులు సరిగ్గా వినిపించపు. కొంచెం పెద్దగా చెప్పండి” అని అంటుంటాడు రాము. అయితే నిజానికి అతనికి చెవులు బాగానే వినబడుతుంటాయి.

దుకానానికి వచ్చిన వాడకందారుడు ఒక గడియారాన్ని ఎంపిక చేసుకుని, దాని వెలను గురించి అడుగుతాడు. రాము, తనకు దాని ధర తెలియనట్టుగా నట్టిస్తాడు. దుకానానికి వెనుక గడియారాలను మరమ్మతు చేస్తోన్నసోముతో, “ఈ గడియారం ధరఎంత?” అంటూ పెద్దగా అరుస్తూ అడుగుతాడు. సోము అక్కడి నుంచే, “ఎనిమిది వందల రూపాయలు” అని అరుస్తూ చెబుతాడు. సోము చెప్పిన విషయాన్ని వాడకందారుడు కూడ వింటాడు. చెవులు సరిగ్గా వినిపించ నట్టుగా నట్టిస్తోన్న రాము, “మూడు వందల రూపాయలు” అని చెబుతుంటాడు.

ఆ సమయంలో వాడకందారుడు బుట్టలో పడిపోతాడు. ‘800 రూపాయల గడియారం 300 రూపాయలకే దౌరుకుతోందే!’ అనుకుంటూ, లోలోపల గింతులేస్తూ, వినిపించని రాము చెపులకు కృతజ్ఞతలను తెలియజ్ఞు, వెనువెంటనే డబ్బులను చెల్లించి, గడియారాన్ని తీసుకుని, వేగంగా పెళ్ళిపోవడం జరుగుతుంటుంది. వాడకందారుడు వెళ్ళానే, రాము - సోము, తమలో తాము గొల్లుమని నప్పుకుంటుంటారు. కారణం, ఆ గడియారం యొక్క అసలు ధర 200 రూపాయలే. వాళ్ళిద్దరూ ఈవిధంగా చేయాలని ముందుగానే మాట్లాడుకుని, చక్కగా నట్టిస్తూ, వ్యాపారాన్ని చేస్తుంటారు.

ఇది ఇంకోక తంత్ర వ్యాపారి యొక్క కథ. ఒక సగరంలోనున్న బస్టోండులో ఓ పెద్దాయన పంటవ్యాపారాన్ని చేస్తుంటాడు. ఒక్కొక్క బస్టులోకి పంటబుట్టతో ఎక్కి, పెద్దగా కేకలేస్తూ పండసు అమ్ముతూ ఉంటాడు. ఒకరోజు జామకాయల బుట్టతో ఒక బస్టులోకి ఎక్కాడు. “ఐదు జామపంటు ఇరవై రూపాయలు” అంటూ కేకలేస్తూ బుట్టలోనిపంటను అమ్మేందుకు ప్రయత్నించాడు. అతడిని చూస్తే జాలిగా అనిపించినప్పటికీ, ఏ ఒక్కరూ పంటను కొనలేదు. బుట్టను మాయలేక నానాతపథ్థలు పడుతూ, ఆ పెద్దాయన బస్టులోనుంచి కిందికి దిగాడు. అయినా ఆ పెద్దాయన తన ప్రయత్నాన్ని నిలిపేయలేదు.

ఆ మరుక్కణమే ఓ యువకుడు చురుకుదనమతో ఆ బస్టులోకి ఎక్కాడు. “అరు జామ పంటు ఇరవై రూపాయలు” అంటూ కేకలు వేశాడు. “అపిల్పండు కంటే పోపులున్న పండు. మనడోరుజామాయ” అంటూ జామ పండు పోపుక విలువలను గూర్చి పెద్ద పెద్దగా అరుస్తూ చెప్పాడు. ఎక్కువమంది పోతీలు పడుతూ ఆ యువకుని దగ్గర జామకాయలను కొనుక్కున్నారు.

ఆలోపు ఇంకోక బస్టులోకి ఎక్కిన పెద్దాయన, అక్కడకూడ “ఐదు జామపంటు ఇరవై రూపాయలు” అని కేకలు వెన్నా అమ్మేందుకు ప్రయత్నించాడు. అక్కడ కూడ ఏ ఒక్కరూ

అతని దగ్గర జామకాయలను కొనలేదు. ఆ తరువాత ఆ యువకుడు బస్సులోకి ఎళ్లి, “ఆరు జామపండ్లు ఇరవైరూపాయలు” అని కేకలేస్తూ చాలాపండ్లను విక్రయించడం జరిగింది.

ఎం.బి.వి. చదివిన ఒక వ్యాపారి సలహోదారుడు ఈ దృశ్యాలను చూస్తున్నాడు. పెద్దాయనను పిలిచిన ఆయన, “ఆ యువకుని సామర్థ్యం మీలో లేదు. అతనికి పోతీగా మీరు కూడ అదే ధరకు విక్రయించాలి. ఎక్కువ పండ్లను టోకుధరకు కొన్నట్లయితే, అతనికంటే తక్కువ ధరకు మీరు విక్రయించవచ్చు. అధికలాభం కొసం పేరాళ పడవద్దు. లాభాన్ని కాస్తుంత తగ్గించుకుని, అధికంగా పండ్లను విక్రయించేందుకు ప్రయత్నించండి” అని చెప్పాడు.

ఆ పెద్దాయననప్పుతూ, “ఆపిల్లాడు వేరెవ్వో కాదు, నా మనుమడే. ఈ పండ్ల బట్ట కూడ వాడిదే. ‘ఆరు పండ్లు, ఇరవైరూపాయలు’ అంటూ అమ్మేందుకు, వెంటనే కొనుక్కునేందుకు ఎవ్వరికి మనసాప్పదు. అందుకే నేను, ‘పదు జామ పండ్లు, ఇరవైరూపాయలు’ అంటూ ఆరుచుకుంటూ వెళ్లాను. నా తరువాత, నా మనుమడు ‘ఆరు జామపండ్లు, ఇరవైరూపాయలు’ అంటూ అమ్మొన్ని మొదలు పెడుతుంటాడు. ధరతక్కువకాబల్ఫీ కొంటుంటారు. జనంమనస్సును మార్చేందుకే నన్ను ముందు పంపిస్తాడు. ఇదోక వ్యాపార తంత్రం” అంటూ వివరించాడు.

ఆశ అనేది నిప్పు పంటిది. ఆ నిప్పు బిల్యూన్ని చక్కగా ఉడకబెటుతుంటుంది. తప్పుగా ఉపయోగిస్తే జంతీనే కాల్పివేస్తుంది. మనస్సులో మంచి ఆశలే ఉండాలని అనుకున్నప్పటికీ, దానితోపాటు పేరాళలు కూడ పస్తుంటాయి. పేరాళలు, మంచి ఆశలను ధ్వంసం చేయగల శక్తిని కలిగిపుంటాయి. ఎందుకంటే, పలువురు పేరాళల ప్రక్కకే జరుగుతుంటారు.

మనంప్రాతఃకాలంలో నిదర్శించాడనే, మన ఆశలు కూడ మేల్కొంటుంటాయి. పలు ఆశలు పేరాళలిని మనకే తెలుసు. వాటి పలన మనశ్శాంతి కోల్పోతామని తెలిసినప్పటికీ, వాటి యొక్క బంధాల నుంచి తప్పుకోవడం లేదు. నదిలోనుంచి ఎగినిగిసి పడుతుండే అలలలాగ అని ముంచేస్తూ ఊపిరాడకుండా చేస్తాయనే హాచ్చరిక భావన ఉండాలి.

కళంకంలేని పిల్లల మనస్సులలో ఆశలు ఉండటం లేదు. పెరిగేకొలదీ మన కంటే ఆశలే వేగంగా పెరుగుతుంటాయి. యువత, వృద్ధులు అంటూ ఏ పయస్స లోనివారినైనా ఆశలు వదలడం లేదు. ఆశల యొక్క హద్దులను గమనించి, వాటిని అదుపులో పెట్టుకోవాలి. వాటికి తగిన మార్గాలను వెదుకుతుండేవారే, మానసిక ప్రశాంతతను పొందుతుంటారు.

తేటుతెలుపు

| భావనలు |

THEATA TELUPU

తెలుగు మాసపత్రిక

సంపుటి - 7 సంచిక - 4

జూలై, 2024

విలువైన ప్రచురణ - లోకజ్ఞసమాచిక

గారవ సంపాదకులు

క.ఆర్. నాగరాజన్

సంపాదకుడు

తి.జె. జ్ఞానవేర్

కార్యాన్నిర్వాహక సంపాదకుడు

వ. అరుణ్

పుస్తక అలంకరణ - సమాచార సేకరణ

తరు మీడియా (ప్రై) లిమిటెడ్

నెం : 10/55, రాజు ప్రీట్,

వెస్ట్ మాంబిల్, చెన్నెం - 600033.

email: contacttharu@gmail.com

ఈ పుస్తకంలోని ఏ ఒక్క భాగమూ ముద్రాపకుని ద్రాత పూర్వకమైన ముందస్తు అనుమతి పొందకుండా మలి ముద్రణ చేయడమో, అమ్మ మరియు అంతర్జాల ముద్రణా విధానాలలో మలి ముద్రణ చేయడమో, కాపీరైట్ చట్టరీత్యా నిషేధించబడినది.

Published by
K.R. NAGARAJAN

Published from
10, Sengunthapuram, Mangalam Road
TIRUPUR-641604, TAMILNADU
Phone No : 0421-4304106
Cell No : 98422 74137

టైప్టుర్ ఆశ

@Ramya03775109

అధికంగా ఆశ పడుతున్నప్పుడే, జీవితం అత్యంత సులభంగా ఏమార్పుతుంటుంది.

@Allwar_Ajith

నిరంతర కృషి చేయాలనే ఆశ ఒకరి మనస్సులో తలెత్తితే, వేరే ఏవిధమైన ఆశకు చేటు ఉండదు.

@sankarguruu

ఆశను అణిచిపెట్టడం తెలిసినట్లయితే, అన్ని మన పాదాలచెంత దొరుకుతుంటాయి.

@mgs pooja

చిన్నారిగా ఉన్నప్పుడు కొన్ని వేలసంఖ్యలో ఆశలు...పెరిగి పెద్ద యిన తరువాత ఒకే ఒక ఆశ మాత్రమే, 'చిన్నారిగానే ఉంటే బాగుం దేది కదా!' అని.

@koolu_twitz

తన బలాన్ని గురించి మరచిపోయి మాపటిపై ఏనుగు కురిపించే ప్రేమానురాగాలులాగ, కల్పిసేని ప్రేమాభిమానాలే అందరికి పంచాలని ఆశ!

@Qalbi_zm

జతరులు నీవైపు తిరిగి చూడాలని ఆశపడినట్లయితే, నుప్పుఎవరి పైపు తిరిగి చూడకుండా నీ పనిని మాత్రం చేస్తుండాలి.

@_SUMI_Twitz_

ఆశపడవచ్చు, కానీ పేరాశ ఉండకూడదు. అది అధిపాతాళానికి తోసివేస్తుందనే విషయం కాలమే అవగతం చేస్తుంటుంది.

@sThivagaran

ఆశలన్నింటినీ అసుభవించిన తదనంతరం నేను కూడ బుద్ధిగా మారిపోతాను...అప్పటివరకు వేచియండు బోధివుక్కమా!

@mujib989898

అవిరథ కృషిని చేసేందుకు సిద్ధపడినట్లయితే, అర్థతను మించి ఆశించడంలో కూడ తప్పు లేదు.

@SaranyaaaRaj

నెరవేరనితెలిసినప్పటికీ, ఏమాత్రంతగ్గకుండా నిండుతూ ఉంటుండే ఆశలన్నీ ఎపువంటి శాపాలో?!

@Vasanth920

మనంచిన్నపయస్సులో చెప్పిన అబద్ధాలన్నీ మన యొక్క ఆశలే. సదరు అబద్ధాలతో సంతోషంగా కాలాన్ని నెఱ్చుకొన్నాము కదా!

@Saraa_Ram22

ఆశలు లేనివోటు, నేరాలు తగ్గిపోతుంటాయి.

@m_a_h_e_s27

ఆశలు లేని వ్యక్తి మహర్షాజులాగ మారిపోతుంటాడు.

@Manivannan_K

పేదరికం పీడించడం అనేది పశ్యర్యం తగ్గిపోవడం వలన కాదు...పేరాశలు పెరిగిపోతుండటం వలన!

@saattooran

నెరవేరిన ఆశలను అనుభవించడం తెలియనివాడు మనిషి. అర్థతుకు మించిన ఆశలు, మనిషిని ప్రశాంతంగా జీవించేందుకు అనుమతించపు. న్యాయమైన ఆశలు జీవితాన్ని బలపరుస్తుం టాయి. స్థాయిని మించి ఆశించవద్దు.

@its_yazhini

కల్పన అనే దుప్పటి క్రింద దాగున్నాయి...మన యొక్క నెరవేరని ఆశలు!

@saattooran

హద్దులు మీరుతుండే ఆశలు జీవితాన్ని తల్లిందిలు చేస్తుం టాయి. అన్నింటికి ఆశపడవద్దు. జీవితం యొక్క అవశ్యకతకు మాత్రమే ఆశించండి.

@weknowth827

దౌరికిన దానిపైనున్న ఆశ ఎప్పటికీ తగ్గిపోవడం లేదు. ఒక మనస్సును ఒత్తిడికిగురిపేస్తూ ఇబ్బందులు పెడుతుంటుంది. నెరవేరని ఆశలు ఎప్పటికీ ప్రశాంతతను అందివ్యాడం లేదు.

@little_heartsss

ఆశలు తగ్గితున్నకోలదీ ప్రశాంతత పెరుగుతుంటుంది.

@pithamakal

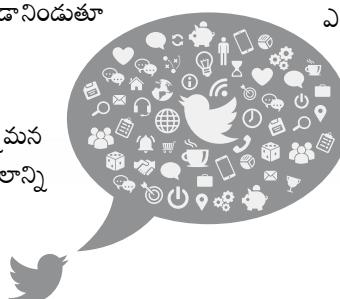
ఆశలు నెరవేరకుండా పోతున్నప్పుడు, అప్పుడప్పుడు సన్యాసిలాగ మారిపోతున్నాను.

@THANIMAI_TWEET

జీతికి అందనంతదూరంలో నా ఆశలు ఉన్నప్పటికీ, వాటిని ఎగురుకుంటూ పట్టుకునే దైర్యం నాలో ఉంది... అదే అత్మవిశ్వాసం!

@queen_tweets27

మనస్సు ఒక స్కూలనపాటిక వంటిది. అక్కడ ప్రతిరోజు పలు ఆశలు పాతిపెట్టి బడుతున్నాయి.

SCAN QR CODE FOR
STORE LOCATION

Available at Ramraj Showrooms & All leading textile shops | Shop online @ www.ramrajcotton.in

Culture India™

TRADITIONAL KURTA • PANCHAKACHAM

BY

 RAMRAAJ®

SCAN QR CODE
FOR STORE LOCATION

SHIRTINGS & SUITINGS

COTTON • LINEN • TRADITIONAL

A weave of Comfort
and **Confidence**
Crafted for Distinction
Crafted for Comfort,
Tailored for Confidence.

SCAN QR CODE
FOR STORE LOCATION

Available at Ramraj Showrooms & All leading textile shops | Shop online @ www.ramrajcotton.in

Product By

మంచి ఆశ

తగిన పేరాలు!

‘గోదను విక్రయించి చిత్రపటాన్ని కొనుకూడదు’ అని అంటుం టారు. ఆశను గురించి కూడ ఈవిధంగా కొన్ని కవితలు, పాటలు ఉన్నాయి. ‘నిద్రను విక్రయించి ఒక మంచాన్ని కొనాలని ఆశ... గేలాన్ని విక్రయించి చేపలను కొనాలని ఆశ... నాలుకను అమ్మి తేనెను కొని, నీచిని అమ్మి దాహన్ని కొని, పుప్పులను అమ్మి వాసనలను కొని, తల్లిని అమ్మి ప్రేమానుబంధాలను కొని, తాళం బుర్రను అమ్మి తాళంచెవిని కొనాలనుకునే విపరీతమైన ఆశ ఆశ’ అనే కవిత మనములలో తలెత్తుతుండే ఆశల లక్షణాలను వివరిస్తోంది.

పేరాశలో మూడు స్థితులు ఉన్నాయి. మొదటిస్థితి, ఒక వస్తువును కొనాలని అనుకోవడం. రెండవస్థితి, ఆ మస్తువు ఎప్పుడూ మన దగ్గరే ఉండాలని అనుకోవడం. మూడవస్థితి, అది లేకపోతే మనం జీవించ లేమను స్థాయికి తీవ్రంగా ఆలోచించడం. ఇటువంటి ఆశ మనిషికి బద్ధకృతువు. మంచి ఆశలను గురించి తలుచుకుంటున్నప్పుడు, ‘ఈ ఆశ ఏదో ఒకరోజు నిజమవుతుంది’ అనే నమ్మకంతో క్షమిచేసేందుకు కుదురుతుంది. ఇక పేరాశలు అయితే, ‘ఈ ఆశ నెరవేరకపోతే, నాకు మనశాంతి ఉండు’ అనే స్థాయికి మార్చేస్తుంటాయి.

పేరాశలను కనిపెట్టి వాచిసి మనస్సులోనుంచి తలమివేసేందుకు కొన్ని మార్గాలు ఉన్నాయి :

C ఒక చెట్లును నరికేందుకు ముందు, దానికొమ్ములను నరకాలి. అ తరువాత చెట్లును పూర్తిగా నరికివేయడం సులభం. అదేవిధంగా ఆశ అనే చెట్లు కొమ్మలైన ఇప్పాయిప్పాలను నరికివేయాలి.

C దైవభక్తి గలవారు, ‘మనకు ఏం కావాలో, వాటన్నింటినీ ఆ భగవంతుడి అందిస్తాడు’ అంటూ దేవనీకే అప్పగించి, పేరాశలను వదిలేయవచ్చు. ‘మనకు ఏదిమంచిదో, అదితప్పకుండా జరుగుతుంది’ అని భావిస్తూ, పేరాశలను వదిలేయవచ్చు.

C పిడివాదగుణంతో ఉంటుండేవారి మనస్సులలో పేరాశలు అధికంగా ఉంటుంటాయి. ‘పద్మ, కావాలి’ అనే విషయాలలో పిడివాదంతో ఉండకూడదు. ఒక్కొక్కడాని ఘలితాలను తెలుసుకుని కార్య నిర్వహణ చేయాలి.

C ఒక ఇంటికి వచ్చిన అతిథి, ఆ ఇంటి విషయాలకు సంబంధించి అంటేఅంటస్తుగా ఉండటం జరుగుతుంటుంది. ఆశకు సంబంధించిన విషయాలలో కూడ ఈవిధముగానే ఉండాలి. ఆశకు బానిసగా మారిపోకుండా, దానికి దూరముగా ఉంటూ పరిశీలించండి. అప్పుడే అది ‘సరైనదా, సరైనది కాదా’ అనే విషయం అర్థమవుతుంటుంది. ఆ స్పష్టత, ఆశకు బానిసగా మారిపోకుండా తగిన మార్గ దర్శకాలను సూచిస్తుంటుంది.

C మనకు ఏమి లభించాలో, అదే లభిస్తుందనే నమ్మకాన్ని కలిగివుండండి. ‘ఖచ్చితంగా ఇది కావాలి’ అంటూ మంకుపట్టు పడితే ఎదురయ్యే సమస్యలను గురించి ఆలోచించి చూడండి. పేరాశను కూకటివేరులతో పీకేయండి. పేరాశలే మన పురోగతికి అప్పుడప్పుడు అడ్డుపడుతుంటాయి. ‘నాకు ఇది కావాలి, ఇది అవసరం లేదు’ అనే విషయంలో స్పష్టతను కలిగ్కుండండి.

C మనస్సులో ఒక ఆశ తలెత్తుతుంది. దాని వెంటపడితే మనకు మంచి జరుగుతుండా లేక సమస్యలే మిగులుతాయా అనే విషయాన్ని అంచనా వేయండి. చివరగా మనకు సంతోషాన్ని అందించే ఆశలను మాత్రమే వెంబడించండి.

C కారును నడపటమే తెలియని వ్యక్తి, కారు రేస్టో గెలవాలని అనుకున్నట్లుగా, ఈరోజు మన చేతుల్లోనే ఒక విషయాన్ని గురించి ఆశించడం అబధం. మన సాధించలేమని సందేహం తలెత్తుతుండే ఏ ఆశను అయినప్పటికీ, దూరంగా తరిమివేయడం ఉత్తమం. ●

ఆశక్తి విధానాలి ?

తత్త్వవేత్త సోక్రటీజ్ ను కలిసేందుకు ఇయువకుడు పచ్చాడు. “నేను జీవితములో సాధించాలని అనుకుంటున్నాను. అదే నా ఆశ. అందుకు తగిన జ్ఞాన సంపద, ప్రతిభాపాఠవాలు, శక్తియుక్తులు నాకు ఏవిధ ముగా లభిస్తేయి ?” అని అడిగాడు.

సోక్రటీజ్ ప్రశాంతంగా ఆయువకుని వైపుకు చూసి, “నాతోపాటు రా” అని చెప్పి, నడవడము మొదలు పెట్టాడు. అయినను సదరు యువకుడు అనుసరించాడు. ఆ గ్రామం సరిహద్దులలోనున్న చెరువును చేరుకున్న సోక్రటీజ్, చెరువులోకి దిగి నడువసాగాడు. ఆ యువకుడు కూడ వెనుక సడుస్తూ వచ్చాడు.

మెడలోతు పరకు నీళ్ళల్లోకి దిగిన సోక్రటీజ్, ఆక స్వాత్మగా ఆ యువకుడి గొంతును పట్టుకుని, అతని తలను నీళ్ళల్లో ముంచేశాడు. ఈ విషయాన్ని ఏమాత్రం ఎదురుచూడి ఆ యువకుడు, శ్యాస్నించేందుకు నానా తిప్పులు పడ్డాడు. ఎక్కువ నీళ్ళను త్రాగి, తడబడుతూ, చచ్చిపోతామేమోని భయపడుతూ, చివరినిముషంలో సోక్రటీజ్ చేతులను నెఱ్చివేసి, పైకి లేచాడు. వేగంగా చెరువు ఒడ్డుకు చేరుకుని, బాగా శ్వాస తీసుకోవడం మొదలుపెట్టాడు. ఆ యువకుడికి సోక్రటీజ్ తనకు ఏమి బోధించబోతున్నాడనే విషయం అర్థం కాలేదు.

అప్పుడు సోక్రటీజ్ “నా ఉద్దేశ్యం నిన్ను చంపడం కాదు. అనుభవ పౌరములాగ దీనిని నేర్పించాలని అనుకుంటున్నాను. నీటిలో మునిగిపోయినప్పుడు నీకు ఏది అత్యంత ఆపశ్యకంగా ఆనిపించింది?” అంటూ సోక్రటీజ్ అడిగాడు. “శ్వాస తీసుకోవడం” అని జవాబిచ్చాడు ఆ యువకుడు. “అదే విధంగా జ్ఞానసంపదను పొందాలని నువ్వు ఆశిస్తే, ఖచ్చితముగా పొంద పచ్చ” అని విపరించాడు సోక్రటీజ్.

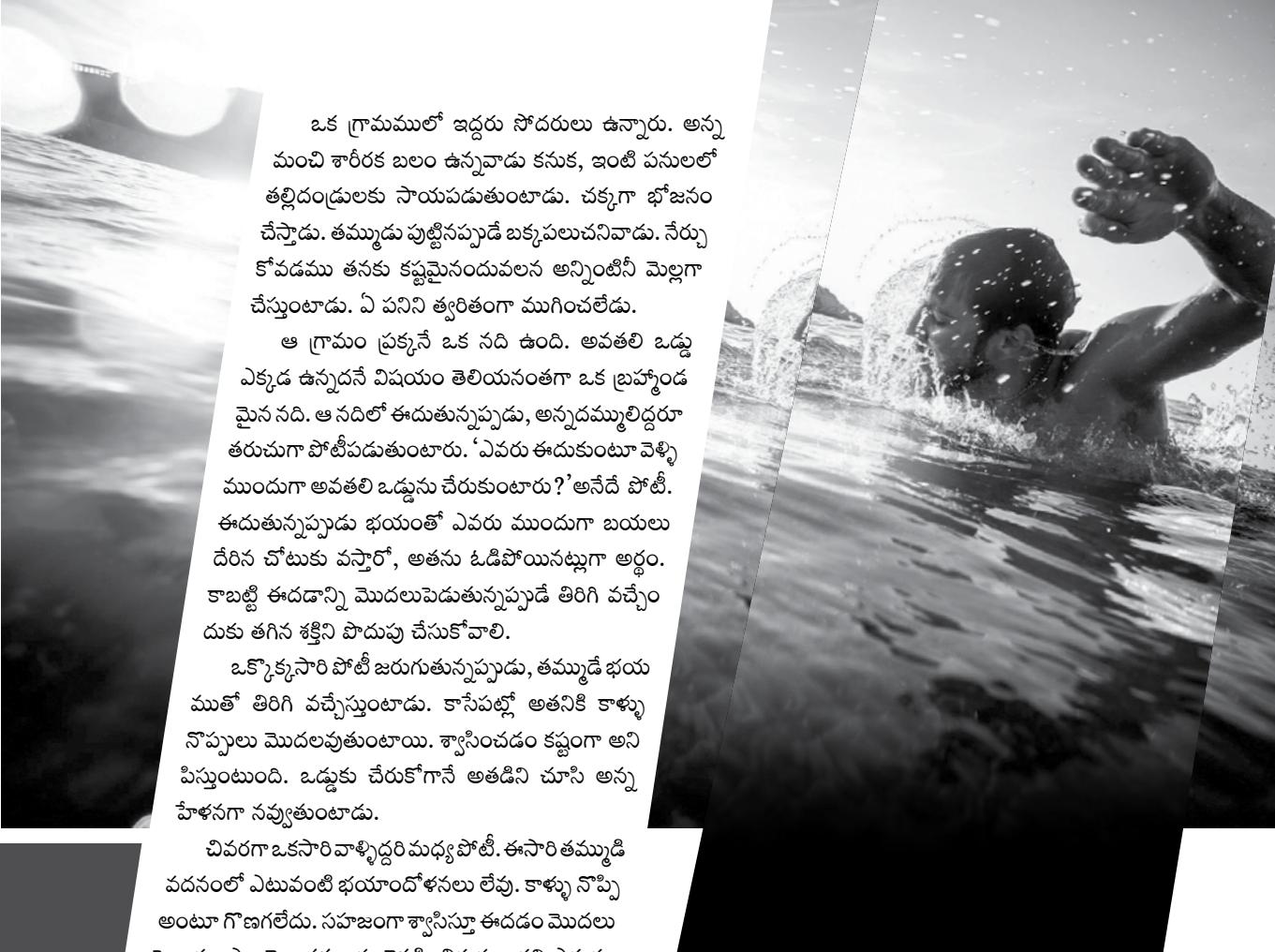
ఈ జీవితములో మీరు ఏదైనా సాధించాలనుకుంటే శ్వాసులాగ దానిని తలుచుకుంటూ, దానికోసం తగిన కృషి చేయండి. నమ్మకానికంటే, ప్రతిభకంటే,

ఆశే పలు సాధనలకు కారణకర్తగా ఉంటోంది. దీనిని తప్పుకుండా చేయాలనే ఆ మనస్సులో తలత్తినప్పుడు, దానిని సాధించగల మార్గం తెలుస్తుంటుంది. ఆ మార్గములో ముందుకు సాగుతూ, మనం అనుమత్తున్న లక్ష్మాన్ని సాధించవచ్చు. మంచి ఆశను ఏవిధంగా నెరవేర్చుకోవాలనే మార్గం తెలియకపోవడం పలుననే పలువురు ఒకపోతున్నారు.

కండక్కర్ విజిల్ శబ్దం వినగానే బస్ట ముందుకు కదిలినట్లుగా, ఏదో ఒకటి బయటనుంచి లభించినప్పుడే మనం పురోగమించగలమని పలువురు భావిస్తుంటారు. వేచియుండటంలో అర్థం లేదు. ఇంకొక అవకాశం ఎప్పుడోచ్చి తలుపును తడుతుందనుకుంటూ వేచియుండకుండా, ఇప్పుడు చేతిలోనున్న అవకాశాన్ని ఉపయోగించుకోవాలి. మన నిరంతర ప్రయత్నాన్ని చేయడంకంటే ఉత్తమమైన విషయం వేరొకటి లేదు. ఈ రోజు మనం ఏమీ చేయుకుండా ఊరకనే ఉన్నట్టయితే, రేపటిరోజు అనేది లేదు. రేపటి మనుషులకోసం ఎదురుచూస్తూ ఉండిపోకుండా, నేటి వ్యక్తులతో ఈ రోజును వేడుక చేసుకోండి. రేపటి పనుల యొక్క ఘలితాలకు ఎదురుచూడకుండా, నేటి పనులను చక్కగా చేసి ముగించండి. రేపటి మార్పులపట్ల నమ్మకాన్ని పెంచుకోకుండా, నేటి పరిస్థితులను మార్చేందుకు తగిన ప్రయత్నాలను చేయండి.

ఒక్కొక్క మనిషి యొక్క జీవితం ఒక కథ. దానిని చక్కగా ల్రాసేందుకు తగిన అవకాశం అతనికి లభిస్తోంది. మన యొక్క గతకాలానికంటే భవిష్యత్ కాలాన్ని అత్యుత్తమమగా మార్చేసుకోవాలనేది ఒక్కొక్కరి ఆశగా ఉంటోంది. నేడు మనం ఏ స్థాయిలో ఉన్నామనే విషయాన్ని గురించి ఆలోచించండి. ఈ రోజు మనం అత్యుత్తమంగా చేస్తోన్న కృషిని, ఒక వారం ముందుగానే చేసి ఉన్నట్టయితే ఏవిధంగా ఉండేవాళ్ళాం? ఆలోచించండి. ఒక నెల ముందు, ఒక సంవత్సరానికి ముందు, ఒదు సంవత్సరాలకు ముందు

ఈవిధంగా కృషి చేసినపున్నట్టయితే ఈ రోజు మనం ఏ స్థాయిలో ఉండేవాళ్ళాం? దీనికి సంబంధించిన జవాబు మనలను వేరుసల్సో ముంచేస్తుంటుంది. ఇంకొన్ని సంవత్సరాల తరువాత ఇదే ప్రశ్నను సంధించుకున్నప్పుడు, ఇటువంటి వేదన ఎదురుపడదు. ఆవిధమైన స్పష్టత ఉంటే చాలు, న్యాయ మైన మన ఆశలను నెరవేర్చుతుండే తారకమంత్రం ఇదే.

ఒక గ్రామములో ఇద్దరు సోదరులు ఉన్నారు. అన్న మంచి శారీరక బలం ఉన్నవాడు కనుక, ఇంటి పనులలో తల్లిదండ్రులకు సాయపడుతుంటాడు. చక్కగా భోజనం చేస్తాడు. తమ్ముడు పుల్లీనప్పుడే బక్కపలుచనివాడు. నేర్చు కోవడము తనకు కష్టమైనందువలన అన్నింటినీ మెల్లగా చేస్తుంటాడు. ఏ పనిని త్వరితంగా ముగించలేదు.

ఆ గ్రామం ప్రక్కనే ఒక నది ఉంది. అవతలి ఒడ్డు ఎక్కడ ఉన్నదనే విషయం తెలియనంతగా ఒక లుహ్యండ మైన నది. ఆ నదిలో ఈదుతున్నప్పుడు, అన్నదమ్ముల్లిద్దరూ తరుచుగా పొటీపడుతుంటారు. ‘ఎవరు ఈదుకుంటావేళ్లి ముందుగా అవతలి ఒడ్డును చేరుకుంటారు?’ అనేదే పొటీ. ఈదుతున్నప్పుడు భయంతో ఎవరు ముందూ బయలు దేరిన చోటు వస్తారో, అతను ఓడిపోయినట్లుగా అర్థం. కాబట్టి ఈదాన్ని మొదలుపెడుతున్నప్పుడే తిరిగి వచ్చేందుకు తగిన శక్తిని పొదువు చేసుకోవాలి.

ఒక్కుసారి పొటీ జరుగుతున్నప్పుడు, తమ్ముడే భయ ముతో తిరిగి వచ్చేస్తుంటాడు. కాసేపట్లో అతనికి కాళ్ళు నొప్పులు మొదలవుతుంటాయి. శ్వాసించడం కష్టంగా అని పిస్తుంటుంది. ఒడ్డుకు చేరుకోనే అతడిని చూసి అన్న పేళనగా సప్పుతుంటాడు.

చివరగా ఒకసారి వాళ్ళిద్దరిమధ్యపోటి. ఈసారి తమ్ముడి వదనంలో ఎటువంటి భయాందోళనలు లేవు. కాళ్ళు నొప్పి అంటూ గొణగలేదు. సహజంగా శ్వాసిస్తూ ఈదడడం మొదలు పెట్టాడు. ఎలాగ్నా తమ్ముడు వెనక్కి తిరుగుతాడని ఎదురు చూసిన అన్నకు విభాంతి.

ఎప్పటికంటే వేగంగా తమ్ముడు ఈదసాగాడు. తమ్ముడి ఘైర్యాన్ని చూసిన అన్నకు ఆశ్చర్యంగా అనిపించింది. “రేయ్!

అలాగే, అన్నమనస్సులో భయంపొడచూపింది.” “రేయ్! మనం ఎప్పటికంటే ఎక్కువ దూరం వచ్చేశాము. వెనక్కి తిరిగి చూస్తే, మనం బయలుదేరిన ఒడ్డు కనిపించడం లేదు” అని అరుస్తూ చెప్పాడు. తమ్ముడు నిదానంగా “ఎందుకు తిరిగి చూస్తున్నావు? అవతలి ఒడ్డును చేరుకోవాలనేడే కదా పొటీ? నుప్పు బయలుదేరిన ఒడ్డు ఎక్కడ పుంటే ఏమి?” అని అడిగాడు. గతంలో ఉన్నట్లుగా అతని మాటలలో ఏమాత్రం భయానికి సంబంధించిన ఛాయలు కనిపించడం లేదు.

“అది కాదు., కుదరకపోతే తిరిగి వెళ్లాలి కదా! అందుకే వెనక్కిచూసు” అని అన్నాడు అన్న. “నువ్వు ఇడిపోయావని ఒప్పుకుని వెనక్కి వెళ్లావా?” అని తమ్ముడు అడగడంతో, అన్నకు రోపం పొంగుకొచ్చింది. “లేదు” అని మరలా ఈద సాగాడు. ఈవిధంగా వాదనలతో వాళ్ళిద్దరూ ఈదసాగారు. అన్న మనస్సులో మాత్రం భయాందోళనలు!

ఒక దశలో అన్న భయంతో, “రేయ్...రా...రా... తిరిగి వెళదాం” అని అన్నాడు. తమ్ముడు దృఢచిత్తంతో “కుదరదు. ఇప్పుడు అవతలి ఒడ్డు మనకు దగ్గరగా ఉంది. తిరిగి వెళ్ళడం కంటే, అవతలి ఒడ్డుకు చేరుకోవడమే మంచిది” అని బదు లిచ్చాడు. భయభ్రాంతుడైపోయిన అన్న, వెనక్కి, తిరిగి ఈదు తున్నప్పుడు నీలీలో మునిగిపోయాడు. వెంటనే ఏమాత్రం ఆలస్యం చేయకుండా అన్నను కాపాడిన తమ్ముడు, అన్నను ఏప్పిపై మొస్తూ అవతలి ఒడ్డుకు చేరుకున్నాడు.

ఒడ్డుకు చేరుకున్న కాసేపటి తరువాత కాళ్ళు తెరిచిన అన్న, “నువ్వు ఎలాగ సాధించావు?” అని ప్రశ్నించాడు. “శారోజు నేను తిరిగి వెళ్లినందుకు తగిన శక్తిని పొదువు చేసుకోలేదు. ప్రాణాన్ని పణంగా పెట్టి అవతలి ఒడ్డుకు చేరుకోవాలని ఆశ పడ్డాడు. అందుకే మానసికంగా అన్నింటినీ ఎదుర్కొనేందుకు నిధంగా ఉన్నాను” అని బదులిచ్చాడు.

మీరు నిర్ణయం తీసుకున్నట్లుయితే, ఎటువంటి ఆశ అయిన పుల్లీకి సాధించగలిగిన లక్ష్మీగానే ఉంటుంటుంది. అయితే నిర్ణయం తీసుకోవడమనేది ముఖ్యాతిముఖ్యం.

అ మెరికా దేశానికి చెందిన అత్యంత ధనవంతునితో ఒకసారి, “ఎంత డబ్బు ఉంటే సరిపోతుంది?” అని ప్రశ్నించాడు ఒక తను. “ప్రస్తుతం నా దగ్గరున్న డబ్బులకంటే అధికమైన డబ్బులు” అంటూ సదరు ధనవంతుని సమాధానం.

ప్రాన్న దేశాన్ని పరిపాలించిన రాజు 14 వ లూయిస్. అరోజుల్లో ప్రాన్న దేశంలో పాఖండంలోనే చాలా పెద్ద దేశంగా ఉండేది. ఆయన ఎక్కువకాలంపాటు పరిపాలనను కొనసాగించాడు. దేశం బలంగా ఉండేది. ఆశించినవన్నీ ఆయనకు దొరికేవిధంగా రాజభవనమంతా షష్యర్థపంతంగా ఉండేది. ఆయనపుటికీ, ఆయనకొక్కుకొక్కు చుట్టూలను అమలుపరిచాడు. ఇంకా అధికమైన అధికారాలకోసం ఆశపడ్డాడు.

ఈవిధంగా ‘ఇంకా...ఇంకా కావాలి’ అనే భావనే పలువిధాలను ఆశలకు పూర్వాదిరాయిగా ఉంటోంది. పెద్ద మనములకు పెద్ద పేరాశలు, చిన్న మనములకు చిన్న పేరాశలు.

ఒక రాజుకు ఒకవిధమైన అలవాటు. రోజు ప్రాతఃకాలాన్నే తన రాజభవనం నుంచి బయటకు వస్తున్నప్పుడు, తనకు ఎదురుపడు తుండే మొదటి వ్యక్తి యొక్క అశను అడిగి, దానిని నెరవేరుస్తూ ఉంటాడు. అవిధంగా తన ప్రజలకు ఏదోవిధంగా సాయపడుతున్న ట్లుగా ఆయనకు మానసిక తృప్తి. ఒకరోజు ఆయన బయటకు వస్తున్న ప్పుడు, భిక్షాంత చేస్తూ జీవిస్తోన్న ఒక సన్యాసి ఎదురుపడ్డాడు. ‘సన్యాసికి పెద్దగా ఏం ఆశలు ఉంటాయి? ఏదో ఒక సౌధారణమైన కోరికను కోరుకుంటాడు. నెరవేర్చుదాం’ అని భావించాడు ఆ రాజు.

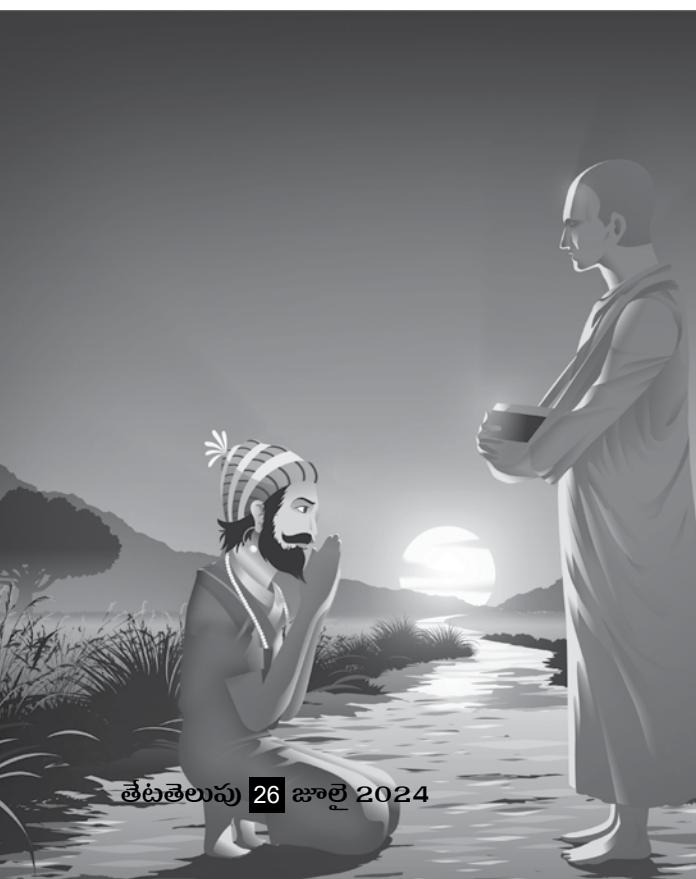
సన్యాసికి సమస్యరించి, తన అలవాటును గురించి చెప్పాడు. “మీ ఆశ ఏమితో చెప్పండి. నెరవేరుస్తూను” అని చెప్పాడు. అందుకు ఆ సన్యాసి, “వద్దు మహారాజా! మాట ఇచ్చి ఇరుక్కొప్పద్దు” అని అన్నాడు. అతని మాటలను వినిన రాజుకు కోపం పొంగుకొచ్చింది. “నేను నెరవేర్చలేనిది ఈ ప్రపంచములో ఉందా? ఇంతకీ మీ ఆశ ఏమితో చెప్పండి” అని ప్రశ్నించాడు. “సరే, ఇకమీళషప్పం” అని చెప్పిన సన్యాసి, తన చేతులలోనున్న భిక్షాపాత్రను చూపించి, “జందులో ఏదైనా దానంగా వేసి, ఈ పాత్రను నింపండి” అని అడిగాడు.

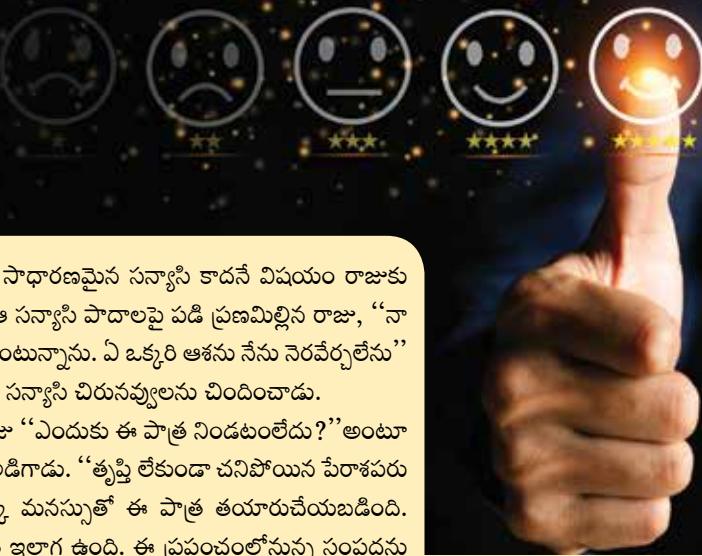
రాజు వెంటనే తన రాజభవనం ఖజానా అధికారిని పిలిచి, “ఆ పాత్ర నిండుగా నాటేలను పోయిండి” అని చెప్పాడు. ఒక దోసెడు నాటేలను ఆ పళ్ళంలో వేయగానే, అలాగే ఆ భిక్షాపాత్ర స్వీకరించింది. ఇంకా నాటేలను వేస్తున్నపుటీకి, అలాగే ఆ పాత్ర నాటేలను లోపలకు తీసుకెళుతోంది. ఆయతే ఎన్ని నాటేలను ఆ పోతలో పోసిన ప్పుటికి, ఆ భిక్షాపాత్ర ఏమాత్రం నిండటం లేదు. మూటలు మూటలుగా నాటే లను తీసుకొచ్చి, ఆ పాత్రలో పోశారు. అయినప్పటికీ, భిక్షాపాత్ర నిండలేదు. ఖజానా అధికారి వివిధ రకాలుగా ఆ భిక్షాపాత్రను నింప దానికి తన వంతు ప్రయత్నాన్ని చేశాడు.

ఒక చిన్న పాత్ర ఈవిధంగా మూటలు మూటలుగా పోస్తోన్న నాటేలను ఎలా స్వీకరిస్తుందనేది అందరికి విభ్రాంతి. రాజు కూడ తన కళ్ళముందు జరుగుతోన్న తంతును చూస్తూ సమ్ముహేకపోతున్నాడు.

రాజభవనం ఖజానా భాళీయైపోయింది. అతరువాత బంగారం, వజ్రపు నగలు అంటూ అన్నింటినీ తీసుకొచ్చి ఆ పళ్ళంలో పెట్టారు. అనంతరం, మహారాణి ఆభరణాలను కూడ తీసుకొచ్చి, ఆ పళ్ళంలో పెట్టారు. అయినప్పటికీ సదరు భిక్షాపాత్ర నిండలేదు. ఆపైన దానం చేసేందుకు రాజభవనంలో ఏమీ లేదు. ఆ రాజు తన మంత్రులను ఈవిఘ్యానికి సంబంధించి ఏమైనా సలహాలు ఇవ్వమని అడిగాడు. ఆ తంతును చూసిన మంత్రులు చేతులెత్తేశారు.

మంగసిక త్వాప్తి కోసం ఆశించండి!

వచ్చిన వ్యక్తి సాధారణమైన సన్మాని కాదనే విషయం రాజుకు అర్థమయ్యాంది. ఆ సన్మాని పాదాలపై పడి ప్రణమిల్చిన రాజు, “నా ఉటమిని ఒప్పుకుంటున్నాను. ఏ ఒక్కరి ఆశును నేను నెరవేర్చాలేను” అని అన్నాడు. ఆ సన్మాని చిరుసప్పులను చిందించాడు.

అప్పుడు రాజు “ఎందుకు ఈ పాత నిండటంలేదు?” అంటూ తన సందేహాన్ని అడిగాడు. “తృప్తి లేకుండా చనిపోయిన పేరాశపరు దైన ఒకరి యొక్క మనస్సుతో ఈ పాత తయారుచేయబడింది. అందుకే ఈ పాత ఇలాగ ఉంది. ఈ ప్రపంచంలోనున్న సంపదమను అంతటినీ ఈ పళ్ళాంలో వేసినప్పటికీ, ఇది నిండదు. కలత చెంద వద్దు. అపజయాన్ని ఒప్పుకున్నందుకు మీ సంపద మీకు తిరిగి లభి స్ఫురింది” అని చెప్పి, ముందుకు సాగిపోయాడు ఆ సన్మాని.

ఉడ్యోగం, పరిశ్రమ, వ్యాపారం, కాలక్షేపం, బంధురికం, పరిస్థితులు అంటూ ఏదైనప్పటికీ, అందులో ప్రప్రథమంగా మనం అందు కోవాలని ఆశపడవలసినది మానసిక తృప్తి.

ఈ పనిని చేస్తున్నప్పుడు, ఆ పనిని మానసిక తృప్తి లభించే స్థాయికి చేయండి. ఒక పరిశ్రమను చేస్తున్నప్పుడు, అందులో మీరు ఏది ఉత్సత్తు చేసినప్పటికీ, మీకు మానసిక తృప్తిని అందించేవిధంగా దానిని చేసి, తద్వారా తోటివారికి మానసిక తృప్తిని అందించండి. ఒక కాలక్షేపం అయినప్పటికీ, దానిని అన్యమనస్యంగా చూడవద్దు. అలాగే అందులో మునిగిపోవద్దు. బంధురికాలతో మనసారా మాట్లాడండి. వారిని అలక్కుం చేయవద్దు.

ఈవిధంగా అన్నింటినీ తృప్తిగా చేయాలని ఆశపడుతున్నప్పుడు, మీ మనస్సుతో ప్రేమాభిమానాలు పొంగిపోతుంటాయి. వదనంలో వికిస్పుండే చిరుసప్పులతో రాత్రిపూట ప్రశాంతంగా నిద్రించేందుకు కుదురుతుంది. అదే మీ బలంగా మారిపోతుంటుంది.

జీవితం అనేది పలువురికి ఒక నిరంతర పరుగుపందెంలాగనే ఉంటోంది. చదువువెనుక, ఉడ్యోగంవెనుక, డబ్బువెనుక, విజయం వెనుక, కీర్తిప్రతిష్ఠలు వెనుక పరుగులు పెడుతుండే ఒక ప్రయాణమే జీవితం. ఈ పయనంలో ఏదో ఒక స్థాయిలో తృప్తిని పొందనివారు, వరుసగా పరుగులు పెడుతూ, అలసిపోతుంటారు.

ఈ పరుగులు మాత్రమే ప్రధానమని భావిస్తుండే కొందరు, జీవితంలోని మిగతా అనుభవాలను అన్నింటినీ కోల్పోతున్నారు. పిల్లలప్రేమాభిమానాలు, బంధువుల అక్కర, స్నేహితుల అప్పాయిత అంటూ ఏదీ లభించకుండా జీవించడమనేది అబద్ధం కదా? ఏదో ఒక స్థాయిలో తృప్తి చెంది, అందరినీ తిరిగి చూడాలి. ఇతరులచే మనం ఏవిధంగా గారవించబడాలని భావిస్తుంటామో, అదేవిధంగా మనం కూడా ఎదుటివారిని గారవించాలనేది నిజం.

ఎవరో ఒక స్థాయితుడు సమస్యలలో చిక్కుకుని నానాఅవస్థలు పడుతున్నప్పుడు, దానికి తగిన పరిపూరం కోసం పిలువబడుతుండే వారి పట్టికలో ప్రథమస్థానంలో మీరు ఉండేందుకు ప్రయత్నించండి. అప్పమిత్రుడు శోకసుదురంలో మునిగిపోతున్నప్పుడు, ఆదరణతో అతని భుజాలను తట్టే వ్యక్తిగా మీరు ఉండాలి. ఏమాత్రం పరిచయం లేని వ్యక్తి అయినప్పటికీ, అతనికి మీ యొక్క సాయం అవసరమవుతున్నప్పుడు, తగిన సాయాన్ని చేసే వ్యక్తిగా మీరు ఉన్నట్లయితే, భాగుం టుంది. ఇటువంటి చర్చల ద్వారా లభిస్తుండే తృప్తి, మీ యొక్క ఆశ లను సరిచేస్తుంటాయి. మంచి స్నేహితునిగా, మంచి బంధువుగా, అత్మియమైన జీవిత సహచరిగా, ప్రేమాభిమానాలను కురిపించే తల్లి దండ్రులుగా, ప్రతిభావంతమైన ఉడ్యోగిగా, నిజాయితీపరుడైన పారి శ్రావికాలేత్తగా, వాడకండారుల క్లేమాన్సీ కోరునే వ్యాపారిగా... ఈ విధంగా మనం ఆశించే స్థాయిలు ఎన్నోన్నో. ఏటన్నింటిలో మానసిక తృప్తిని పొందడమనేదే అత్యుత్తమమైన విషయం. మానసిక తృప్తిని పొందినప్పుడు విజయవంతగా ముందుకు సాగుతుంటాము. ●

ఆశ అంచిస్తుండే నొప్పి!

ఆశను చాలామటుకు సంతోషముతో కలగలిపే మాట్లాడుతుంటాము. ఆశలను గురించిన ఊహాలే మనకు సంతోషాన్ని అందిస్తుంటాయి. కానీ, ఆశ అందించే నొప్పి దారుఖైనది. నిరాశలు ఎప్పుడూ ఈవిధంగానే ఉంటుంటాయి. మీ చిన్నార్థి పస్సన్కీమీను కొనిస్తానని చెబుతున్నారు. వెంటనే ఆ చిన్నార్థి ఎదురుచూపు రెండింతలుగా పెరుగుతుంటుంది. సదరు పస్సన్కీమీ తీయమైన రుచిని, ఆ చిన్నార్థి ఊహాంచుకుంటూ ఆశ పడటం జరుగుతుంటుంది. కొన్ని నిముచ్చాలలో మీ మనస్సు మారిపోతుంటుంది. “జప్పుడు పస్సన్కీమీ తింటే జలుబు చేస్తుంది బుళ్ళే. ఇంకోక రోజు తెందాము” అని చెబుతుంటారు. వెంటనే ఆ చిన్నార్థి కాళ్ళను, చేతులను ఆడిస్తూ, ఏడ్యుటం జరుగుతుంటుంది. నెరవేరని ఆశ అందిశ్తేన్న ఏమరుపాటుకు చెందిన నొప్పి అది.

మీరు పస్సన్కీమీను కొనిస్తానని చేపేందుకు ముందు వరకు, చిన్నార్థికి ఆ ఎదురుచూపు లేదు. ఏమరుపాటుకు గుర్తొప్పుడు, ‘నేను అడిగానా? ఆయనే కొనిస్తానని అన్నారు. అందుకే ఆయన కొనిస్తాడని ఎదురుచూసు. ఇప్పుడు కుదరదని అంటున్నారు. చెప్పాలంటే, మనం కోల్పోయేది ఏముంది?’ అనే సృష్టత ఆ చిన్నార్థి మనస్సులో ఉన్నట్టియితే, ఏమరుపాటుకు గురవడం జరుగదు. ఆశలను ఈవిధమైన సృష్టతతో ఎదుర్కొవాలి.

ఆశలను వచిలేయవద్దు!

అభివృద్ధి పథంచైపు పురోగమించలేనివారు, అభివృద్ధిని ఏమాత్రం ఆశించనివారు కొన్ని తత్త్వాలను మాట్లాడుతూ ఆశలను వదిలేసుకోవాలని భావిస్తుంటారు. “కోటానుకోట్ల డబ్బులను సంపాదించి నప్పుటికి, బంగారాన్ని, వజ్రాలను పళ్ళాంలో వేసుకుని తినేందుకు కుదురుతుందా? అందరిలాగ నాలుగు ఇఢ్లీలను మాత్రమే తినగలిగుతుంటాము కదా! అందుకోసం రేయంబవల్సు కష్టపడుతూ ఎందుకు సంపాదించాలి?” అంటూ కొంతమంది వాదిస్తుంటారు. ఇంకొంతమంది “ఎక్కువ డబ్బులను, ఆప్సిని కూడబడితే సమస్యలే. ఆదాయపు పన్ను శాఖ గౌడపలు ఒక ప్రక్కన, ఏ సమయంలో ఎటువైపు నుంచి సప్పం పస్సుందేమాననే అందోళన ఇంకోక ప్రక్కన గందరగోళం చేస్తుంటాయి. నిద్ర పట్టదు. ప్రస్తుతం నేను ప్రశాంతంగా ఉన్నాను. నాకిది చాలు” అంటూ తమ యొక్క ఆర్థిక సమస్యలను కూడ ఒక ప్రక్కకు నెట్లే మాట్లాడుతుంటారు.

‘మానసిక తృప్తిని పొందడం కంటే ఒక పెద్ద ఇంశ్రోర్స్ సంపంద వేరోకటి లేదు’ అని చెబుతుంటారు ఈ వ్యక్తులు. అభివృద్ధి చెందేందుకు పలు అవకాశాలు కన్నులముందు ఉన్నప్పటికి, అన్నింటినీ ప్రక్కకు నెట్లీ, ఈవిధంగా ఉండిపోతుండటం స్వర్ణది కాదు. “నేను అభివృద్ధిని సాధించగలను. నేను అభివృద్ధి చెందితే, నా ద్వారా పలుపురు అభివృద్ధి చెందుతారు. ఈ సమాజానికి నేను అందించది ఇదే” అంటూ ఆశించేవారిలో ఏ ఒక్కరూ కూడ అభివృద్ధి చెందకుండా ఉండిపోవడం లేదు.

ఈవిధమైన ఆశలు వద్దు!

మనం ఆశించి చేస్తుండే కొన్ని పనులే పలువురిని సందిగ్ధతలోకి నెట్లివేస్తుంటాయి. మన పురోగతికి, ఇతరులతో కలగలసి పోయేందుకు అడ్డుపడుతుండే ఈ క్రింది ఆశలను వదిలేయండి.

- ముఖ్యమైన పనులను చేయవలసిపుండగా, వాటిని ప్రక్కన పెట్టి కాలిక్కే కార్బోక్రమాలలో మునిగిపోతుండటం.
- మనకు పోషకాలను, ఆరోగ్యాన్ని అందిస్తుండా, కేవలం రుచికరంగా ఉంటుండే ప్రమాదకరమైన ఆహార పదార్థాలను తినడం.
- ఇతరులను గురించి చాడీలను చెప్పాడం, పరుప పదజాలంతో విమర్శలు చేయడం.
- చేతుల్లో తగినంత డబ్బులు లేకపోయినప్పటికి, మన స్థాయికి మించిన పస్పువులను అప్పు చేస్తేనా కొనడం.
- అబధ్యాలను మాట్లాడుతూ, పొగడ్తుల పర్మాన్ని కురిపిస్తూ లోంగిస్తుకుంటుండే మోసగాళ్ళను నమ్మడం.
- చట్టాలను పాటించకపోవడం, అవినీతి పనులకు ఆదరణ చూపించడం.
- అబధ్యలతో కూడిన విపయాలను నమ్మడం, ఆ యా విపయాలను ఇతరులకు చేరవేయడం.
- ఏడు విపయాలు ఒకరికి సంతోషాన్ని అందించపచ్చ; కానీ అవి మంచి పేరును ధ్వంసం చేస్తుంటాయి.

బాగా ఆశించండి!

‘మీరు జీవితంలో ఏవిధంగా ఎదగాలనుకునే విషయాన్ని మీ మనస్సు కోరుకుంటుంది. మీ మనస్సు చెప్పే విషయాలను వింటూ అవిధంగా కార్బన్‌ఐర్పాట చేయండి’ అని చెప్పాడు అపీల్ సంస్థ వ్యవస్థాపకుడు స్టేవ్ జాబ్స్. ‘అకలితో ఉండండి, అమాయకంగా మాట్లాడండి’ అంటూ రెండు మంత్రాలను చెప్పాడాయన. అవిధంగా ఉన్నప్పుడే కొత్త కొత్త విషయాలను నేర్చుకోవాలనే ఆశ తలెత్తుతూ ఉంటుంది. అవిధంగా నేర్చుకుంటున్నప్పుడు పెద్ద పెద్ద కలలను కనడం జరుగుతుంటుంది. దేనినైనా పెద్దగా చేయాలనే ఆశ కలుగు తుంటుంది. “మన ప్రాణాన్ని అర్పించి, దీనిని సాధించాలనే భావోద్దేసాన్ని రేక్కెత్తిన్నా ఉండే ఆశలను కార్బన్‌ఐర్పాటలోకి తెచ్చేందుకు ప్రయత్నించండి” అని చెప్పాడు స్టేవ్ జాబ్స్.

సంతోషాన్ని అందించే ఆశలు!

పురాతన కాలపు ఈజీప్ట్ ప్రజలకు ఒక నమ్రకం ఉంటుండేది. మరణాన్ని చేరుకున్నవారు పైకి వెళ్తున్నప్పుడు, స్వార్గలోకం ద్వారం దగ్గర సదరు వ్యక్తులను రెండు ప్రశ్నలు ప్రశ్నించబడుతుంటాయట.

ఆ ప్రశ్నలకు వారు చెప్పే జవాబులే, వారు స్వార్గలోకంలోకి ప్రవేశించేందుకు అర్హులా? కాదా? అనే విషయాన్ని తీర్మానించబడుతుందట.

‘నువ్వు, నీ జీవితంలో సంతోషాన్ని చూశావా?’,

‘నీ జీవితం ఇతరులకు సంతోషాన్ని అందించిందా?’ అనేవే ఆ రెండు ప్రశ్నలు.

మనం ఏవిధంగా ఆశపడాలనే విషయానికి సంబంధించి ఈ ప్రశ్నలు మార్గదర్శకాలుగా ఉంటున్నాయి. మనకు, ఎదుటివారికి సంతోషాన్ని అందించే విషయాలను మాత్రమే ఆశించుదాము.

చెప్పుకుండా వెళ్ళిపోయిన ఆశలు!

మనమందరము పలువిధాలైన ఆశలతో

జీవిస్తున్నాము. కొన్నిస్టార్టు సదరు ఆశలలో ఒకటినెరవేరి

సప్పుడు, ‘దీనికి సమేకదా ఆశించాను. నా ఆశనెరవేరింది’ అంటూ

సదరు ఆశను గురించి బహిరంగముగా చెబుతుంటాము. అయితే ‘పీటిని

గురించి చెచితే, అందరూ ఎగతాళి చేస్తారు’ అనుకుంటూ సిగ్గుతో పలు ఆశలను గురించి

ఏ ఒక్కరికీ చెప్పడం లేదన్నది నిజం. అప్పమిత్తులు, దగ్గరి బంధువులకు కూడ చెప్పాలనుకుని చెప్ప

కుండా ఉంటున్న ఆశలు ఒక్కుక్కరి మనస్సులో ఉంటుంటాయి.

బాల్యప్రాయంలో ఊయిలలో ఊగుతుంటాము. జారుడుబండపై నుంచి క్రిందికి జారుతుంచాము.

పయస్సు పైబడిన తరువాత ఏదైనా ఒక ఉద్యానవనంలో వాటిని చూసినప్పుడు ఆడుకోవాలనే ఆశ

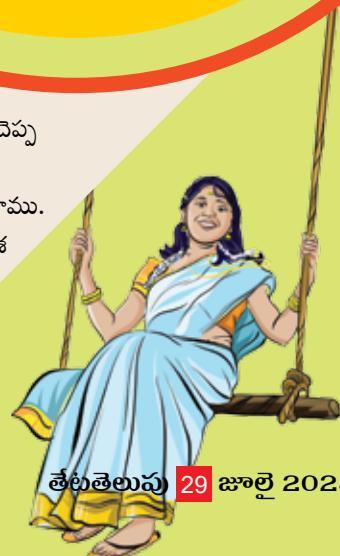
తలెత్తుతుంటుంది. ‘ఎదుటివారు ఎగతాళి చేయవచ్చు’ అనే భావనతో మౌసంగా ముందుకు

నడుచుకుంటూ వెళుతుంటాము. ఇతరులను ఇబ్బంది పెట్టుకుండా మనకు సంతోషానం

దాలు లభించేవిధంగా ఉన్నట్టియితే, సదరు ఆశలను నెరవేర్చుకోవలసినదే! కాబట్టి

ఎదుటివారిని గురించిన ఆలోచన వచ్చే వచ్చు. మీయుక్క చిన్నచిన్న ఆశలను నెరవేర్చు

కునేందుకు ప్రయత్నించండి.

2 క చిన్నాలని బొమ్మల దుకాణానికి పిలుచు
కుని వెళితే, అక్కడున్న బొమ్మలన్న తనకు
కావాలని అడుగుతుంది. తనకు ఎన్ని బొమ్మలు
చాలు అనే లెక్క ఆ చిన్నాలకి తెలియదు. కాబట్టి
ఆ చిన్నాలి ఆశలకు హద్దులే ఉండవు.

ఆశలు పెరుగుతాయి!

పెద్దయిన తరువాత ఈ హద్దును అందరూ పెంచుకుంటున్నారు. ఆహార్సీన్ని అస్వాదిస్తూ తింటుండే ఒకతను, ఒక మంచి భోజనశాలలో తీసుబండారాల పట్టిక ఆట్లు (మెనూకార్బు) ను చూడగానే, విధి రకాలైన ఆహార పదార్థాలను అర్ధర్చ చేయలని ఆశపడుతుంటాడు. అయితే, మనం ఇంతమాత్రమే తినగలమనే విషయం తెలిసినందుపలన, అందుకు తగినవిధముగా మంచి రుచికరమైన పదార్థాలనే ఎంచుకుని తింటుంటాడు. నగల దుకాణానికి చేరుకున్న ఓమహిషి, అక్కడున్న నగలు అన్నింటినీ ఆశతో ధరించి చూస్తుంది. చలా నగలను కొనుక్కొప్పాలని ఆశపడుతుంది. వాటి యొక్క ధరలే ఆమె ఆశను అష్టుకుంటుంటాయి.

అందుతోన్న పొయ్యలో కట్టలను వేస్తూ పున్నట్టయితే, ఆ పొయ్యలో మంచలు మండు తూనేపుంటాయి. ఆవిధంగా ఒక్కొక్కరి జీవిత ములో కొత్త కొత్త ఆశలు వేలసంబ్యోలో రేకెట్టు తుంటాయి. ప్రతిరోజు మనస్సులో తలత్తుతూ ఉండే ఆశలను ఒక నోటుపుస్తకంలో ప్రాయిదాన్ని మొదలుపెడితే, ప్రపంచములోనే అదొక పెద్ద పుస్తకములాగ ఉంటుంది.

ఆవిధంగా ప్రాసిన విషయాలను కొన్ని నెలల తరువాత చదివి చూసినట్లయితే, ఒక విషయం అర్థమపుతుంది. అందులోనిపలు ఆశలు అబధి మైనవిగానే ఉంటుంటాయి. నిజం చేప్పాలంబే, మనం సంతోషంగా జీవించేందుకు ఇన్ని విషయాలు అక్కర్చేదు. ఒక మామిడిచెట్టుకు ఒక్కొక్క సంవత్సరం కొత్తగా కాయలు కాస్తూ గాలికి ఆడుతున్నట్లుగా, ఆశలనేవి కూడ పరుసగా పస్తునే పుంటాయి. అవి ఎప్పటికీ ముదిరిపోవడం లేదు.

ఈ ప్రపంచంలోనే అత్యంత వేగంగా పయ నిస్తుండే రాకెట్స్ కంబో అత్యంత వేగంగా ఆలోచిస్తుండేది మనిషి యొక్క మనస్సే. సదరు ఆలోచనలలో ఆశలు ఒక భాగంగా ఉంటుంటాయి. ఒకరోజులో ఒకరి యొక్క మనస్సులో తలత్తుతుండే ఆశలన్నీనేరవేరుతుంటాయిని అనుకుందాము. వాటి ఫలితాలు విపరీతంగా ఉంటాయి.

ఉదయాన్నే ఒకతను అలస్యంగా నిద్రలేస్తున్నాడు. అలారమ్ మోతలు కూడ అతనికి విని పించలేదు. బయలుదేరడము అలస్యమపడం

వలన అతడిని అందోళన పట్టి పీడిస్తాంది. ‘ఈ అలారమ్ కేవలం శబ్దం చేయడమేకాకుండా, మన నెత్తిపై ఒక మొట్టికాయలు వేసి నిద్ర లేపి ఉండోచ్చు’ అంటూ ఆశించాడు. అలారమ్ మొగినప్పటికీ, నిద్ర లేవనివారి తలలపై ఆ అలారమ్ మొట్టికాయలను వేస్తే విపరీతమైన పరిణామం ఏర్పడుతుంటుంది కదా!

ఆలస్యంగా బయలుదేరి ట్రాఫిక్ రద్దీలో చిక్కుకుపోయిన అతను, ‘ఈ మోటార్ పైకిల్కు ఎగిరే శక్తి ఉన్నట్లయితే, త్వరగా కార్యాలయానికి చేరుకోవచ్చు కదా?’ అంటూ ఆశించాడు. అటువంటి పరిస్థితిని ఒక్కసారి ఊహించి చూడండి... రహదారిలో వాపానాలు అడ్డదిడ్డంగా నడుపబడుతున్నట్లుగా, ఆకాశంలో కూడ అడ్డదిడ్డంగా ఎగురుతూ ఉంటాయి. నేలపై రహదారి ఒక స్థాయిలోనే ఉంటుంది. పద్ధతి ప్రకారం నడిపేందుకు సిగ్గుల్ని ఉంటుంటాయి. రహదారిలో ట్రాఫిక్ పోలీసు ఉంటాడు. ఆకాశంలో ఆవిధముగా లేకపోతే, ఒక్కుక్కరు వాళ్ళకు ఇష్టమైన దిశలో వెళుతూ, అక్కడ లెక్కలేనన్ని ప్రమాదాలు జరిగి అవకాశాలు ఉన్నాయి.

అకన్పూత్తుగా వాన ఇక్కడు నుస్టల్లయితే, ఇంట్లో కూర్చుని, కిటీకీలో నుంచి చూస్తూ అనందిస్తుండే ఒకతను, ఆ వాన ఇంకోంచెంసేపు బాగా కురవాలని ఆశిస్తుంటాడు. వానలో తడవకుండా ఉండేందుకు, తన మోటారునైకిల్ను ఒక ప్రకృతి పట్టి, బస్టాండులో నిలబడిన ఒకతను, ‘ఈ వాన రాత్రిపూట కురిస్తే ఏమి?’ అని భావిస్తుంటాడు. ప్రకృతిమాత ఆమాటలను వింటే సందిగ్నతకు లోనపుతుంది. ఎండా కాలంలో తమ ఊరు ఊటీ, సిమ్మా లాగ మారిపోవాలని కొంతమంది ఆశపడుతుంటారు. ఆవిధంగా మారిపోయినట్లయితే, ప్రకృతియుక్క సమస్తి మారిపోతుంది కదా!

చాలా సాధారణమైన ఇంట్లో నివిస్తుండే ఒకతను, దృశ్య శ్రవణ యంత ప్రకటనలలో వస్తుండే ఆధునిక వసతి సౌకర్యాలతో కూడిన స్వానాలగదిని చూసి, ‘మన స్వానాలగది కూడ ఈ విధంగా ఆధునిక ముగా మారిపోతే ఎంత బాగుంటుంది?’ అని ఆశిస్తుంటాడు. ఆవిధంగా మారిపోయినట్లయితే, అతని ఇంట్లో స్వానాలగది మాత్రమే పెద్దగది లాగ ఉంటుంది.

ఒక చలనచిత్రము పాట దృశ్యకరణలో స్వీట్లర్లాండ్ మంచు కొండలపై కథానాయకుడు, కథానాయక నాట్యం చేయడాన్ని చూసి, ‘మనం కుటుంబంతో పాటు ఆ మంచుకొండపై ఆడుతూ పాడుతూ ఉన్నట్లయితే, ఎంత బాగుంటుంది’ అంటూ పలుపురు ఆశపడు తుంటారు. ఆ తదనంత దృశ్యంలో దుబాయోలోనున్న ఓ పాపింగ్ మాల్కనబడినట్లయితే, ‘అక్కడకు మనం వెళ్ళలేదే, అక్కడకు వెళ్లితే ఎంత బాగుంటుంది’ అని ఆశపడుతుంటారు. ఈ విధంగా ఆశించడ ములో తప్పు లేదు. అయితే, వాటి వెనుకనున్న ప్రాచీకరణను అవగతం చేసుకోవాలి. ఎందుకంటే, ఈ ఆశలు నెరవేరిసట్లయితే, వీసాలేకుండా దేశంలో ప్రవేశించినందుకు, అతను కుటుంబంతో పాటు చెఱిసాలకు వెళ్ళడం జరుగుతుంది కదా?

“ముప్పె సంవత్సరాలకు ముందు ఇక్కడ ఒక ఎకరం పడివేల రూపాయలకు అమ్ముడుపోయింది. ఇప్పుడు బదుకోట్ల రూపాయలను ఇచ్చినప్పటికీ దరకడం లేదు” అంటూ ఒక స్వీమాతుడు తమ ప్రాంతం యొక్క గొప్పదాన్ని గురించి చెబుతున్నప్పుడు, ‘ఆరోజుల్లో ఇక్కడ ఒక ఎకరాన్ని మనం కొనుక్కనేపుంటే ఎంత బాగుండేది?’ అనే భావన తలెత్తుతుంటుంది. కాలయంత్రంలో మనం వెనక్కి వెళ్లి, ఈ విధంగా మార్చేయాలనుకునే విషయాలు చాలా ఉంటుంటాయి.

వాస్తవికతకు దగ్గరగా లేని కలలు కష్టాలనే అందిస్తుంటాయి. అర్థంలేని ఆశలు మాటిమాటికి తలెత్తుతున్నప్పుడు మానసిక ప్రశాంత కరువైపోతుంటుంది. చాలామటుకు తమవల్లకాని విషయాలనే పలుపురు ఆశపడుతుంటారు. సదరు ఆశలు, ఆశలుగానే మిగిలి పోతుంటాయి. ఈ విధంగా పలువిధాలైన ఆశలు మనసులో చేరిపోతున్నప్పుడు, ‘అశపడిన విషయాలను అందుకోలేని జీవితం, ఒక జీవితమా?’ అంటూ ఏర్పక్కించా వెళ్లితూ ఏర్పడుతుంటుంది. తత్తులితంగా ఆత్మవిశ్వాసం తగ్గపోతుంటుంది. ఆ తరువాత సదరు వ్యక్తులు సాధారణమైన పసులను కూడ సరిగ్గా చేయలేకపోతుంటారు.

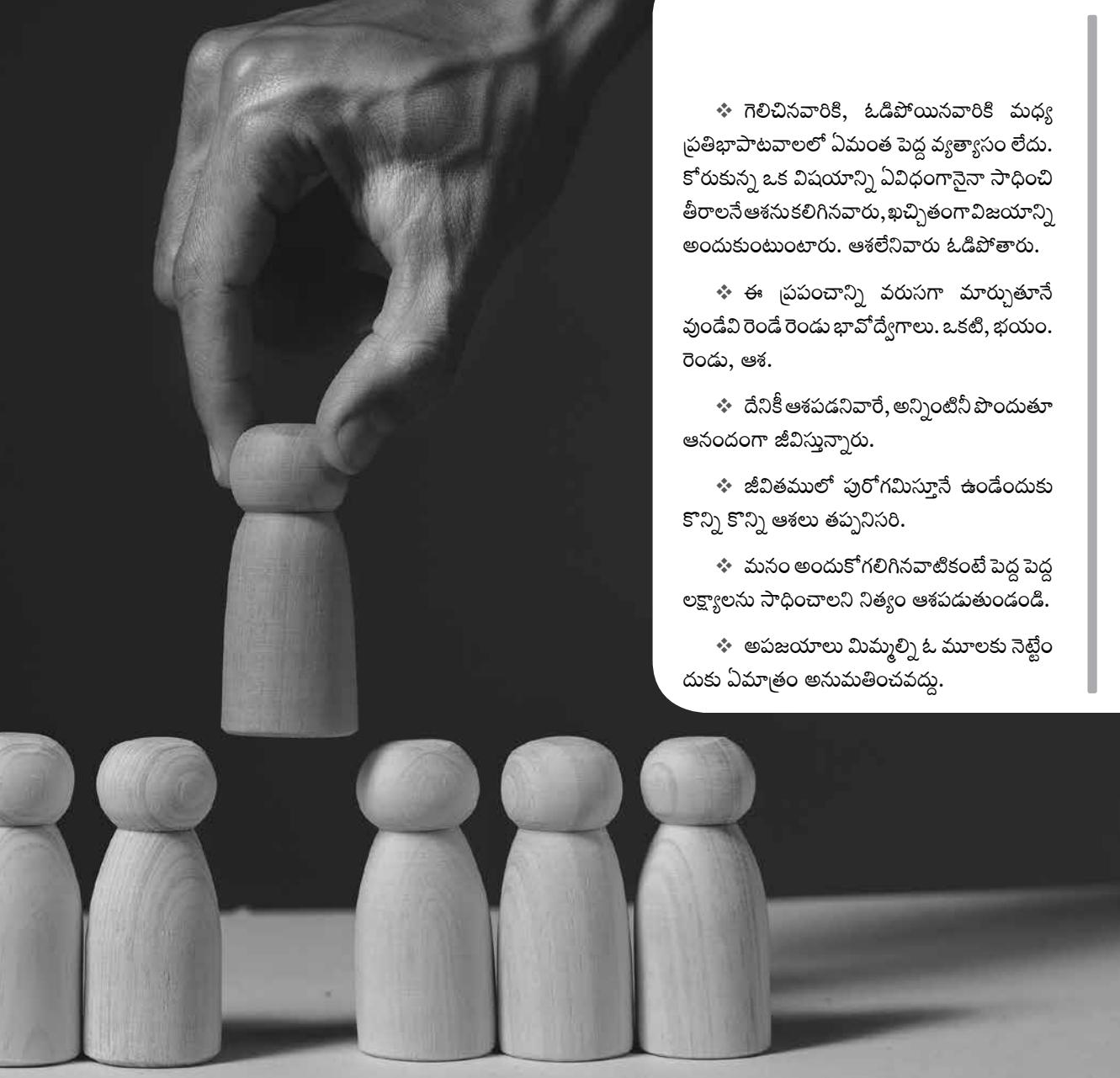
దేవళ్ళకే, వారు ఆశపడిన విషయాలు నెరవేరలేదనే విషయాలను పురాణాలలో చదపడం జరిగింది. కాబట్టి, ఆశలనేవి తలెత్తుతున్న ప్పుడు, ‘జిదు మన అపసరానీకి మించిన విషయం. జిదు లేకపోయనప్పటికీ మనం సంతోషంగా జీవించగలము. ఇంతకంటే ముఖ్యమైన పసులు మనకున్నాయి’ అనే విషయాన్ని అవగతం చేసుకుని, సదరు ఆశలను ఒకప్పక్కన పెట్టేయాలి.

పేరశలు పెరుగుతూనే వుంటాయి. అయితే, దీపాన్ని చుమడుతుండే పురుగులగా సదరు ఆశలను చుమడుతా మనం కాలాన్ని వృధా చేయ కూడదు. ఈ విషయంలో స్వప్సత ఉండాలి. ●

- ❖ ఆశకు హద్దులే లేవు. అదే లోకరీతి. ఈ ప్రపంచం రూపొంద దానికి వెనుకనున్న కారణం ఆశ.
 - ❖ జీవితంలో సాధించాలనే ఆశ, మీమ్యులను జతరులనుంచి విభిన్నంగా చూస్తుంటుంది.
 - ❖ మీ యొక్క న్యాయమైన ఆశలన్నీ కార్యారూపాన్ని దాల్చితే, మీ కలలన్నీ నిజమపడాన్ని కళ్ళారా చూడవచ్చు.
 - ❖ అన్నివిధాలైన సాధనలకు శ్రీకారం, ఎవరో ఒక వ్యక్తి యొక్క అశే. కేవలం నమ్మకాలు, కోరికలు వంటివి దేనిని మార్చడం లేదు.
 - ❖ ఎప్పుడూ ఏదో ఒక ఉపయుక్తమైన విషయాన్ని నేర్చుకు నేందుకు ఆశించండి.
 - ❖ మీ యొక్క ఆశ బలమైనదిగా ఉంటున్నప్పుడు, దానిని సాధించగల ప్రోత్సాహం లభిస్తుంటుంది. ప్రోత్సాహం అధికంగా లభించినప్పుడు సాధన కూడ పెద్దదిగా ఉంటుంది.
 - ❖ ఆశలు దారుణమైనవి కాదు. పేరాశలకు బానిసగా మారి పోవడమే దారుణమైన విషయం.
 - ❖ అర్థతత్తు మించి ఆశించకూడదనే విషయం నిజమే. అయితే మీ అర్థతత్తును ఇతరులు నిర్ణయించకూడదు.
 - ❖ విజయాలను సాధించినవారు ‘సాధించాలి’ అనే ఆశతోనే ఉన్నత శిబురాలను అందుకుంటున్నారు. ‘ఎదుటిపారినింటించాలి’ అనే ఆశతో కాదు.
 - ❖ ఏ ప్రయత్నానికి అయినప్పటికీ అశే ప్రధాన కారణం. కానీ, ఆశ మాత్రమే చాలాదు. దృఢచిత్తంతో కూడిన కార్యాన్విర్యాపాణ, నిరంతర కృషి ఉన్నప్పుడు మాత్రమే సాధించేందుకు కుదురుతుంటుంది.
 - ❖ పొలంలో పెరుగుతుండే కలుపుమొక్కలు పైరును బాధిస్తుంటాయి. మనస్సులో తలెత్తుతుండే పేరాశలు మనిషి యొక్క గుణగణాలను బాధిస్తుంటాయి.
 - ❖ పేరాశకు బానిసగా మారిపోయినవారు, ఆశల వెల్లువలో ఇరుక్కుపోతుంటారు. సాలెపురుగు, తను అల్లిన వలలోనే ఉంటున్న ట్లుగా సదరు వ్యక్తులు ఇరుక్కుపోతుంటారు.
 - ❖ ఆశలు, భావేద్వీగాలు, తెలివింటలు...ఈ మూడు మనుషుల యొక్క నడవడికను తీర్చానిస్తుంటాయి.
 - ❖ ‘పురోగమించాలి’ అనే ఆశ ఒకప్రక్కన, ‘జీవితాన్ని అన్యాధించాలి’ అనే ఆశ ఇంకోకప్రక్క. ఈ రెండింటికి మధ్య ప్రతిరోజు అల్లాడుతుండటమే జీవితం.
- ❖ కాలము మనతో ఆటలాడుతో ఉంది. అందువలన మన అయిష్టు కరిగిపోతో ఉంది. కానీ, ఆశ యొక్క పట్టుమాత్రం కదల కుండా ఉంటో ఉంది.
- ❖ మీలో ప్రతిభాపాటవాలు, న్యాయమైన ఆశ ఉన్నట్లుయితే, మీరు కోరుకునేది ఏదైనప్పటికీ, మీరు సాధించగలరు.
- ❖ ఆశలు తగ్గుతున్నప్పుడు, సంతోషం స్థాయి మెల్లిమెల్లిగా పెరుగుతుంటుంది.
- ❖ మీ ఆశ ఎంత బలమైనది, మీ కలఎంత పెద్దది, ఏమరు పాటులను ఏవిధంగా తట్టుకుంటున్నారనే విషయాన్ని అను సరించే మీ విజయం యొక్క స్థాయి ఉంటుంటుంది.
- ❖ ఆశించకుండా ఏ ఒక్క మనిషి, ఏవిధమైన పనిని చేయడం లేదు. ఒక ఆశ అందించే ప్రోద్ధులంతో ఆశను నెరుపుకునేందుకు అతను ఏమైనా చేస్తుంటాడు.
- ❖ ఒక చెట్టును నరికివేసినప్పటికీ, దాని వేరులు చక్కగా ఉంటే, ఆచెట్టు మరలా చిగురిస్తుంటుంది. అదేవిధంగా తప్పుడు ఆశలు తెగవేయనంతవరకు వ్యధలే మిగులుతుంటాయి.

- ❖ ఆశకు, సిగ్గు అంటే తెలియదు. మీసాలు నెరిసినప్పటికీ, ఆశలు నెరవడం లేదు.
- ❖ కప్పాలకు కారణం అశే. మనస్సులో ఆశ మొలకెత్తితే సహానం కనబడకుండా మాయమైపోతుంటుంది.
- ❖ మీ యొక్క మహాత్మరమైన కలను ఎలాగైనాసరే, నిజం చేసి చూపించడమే మీరు చేయాల్సిన అత్యుత్తమమైన పని.
- ❖ జ్ఞానసంపద మీ ఆశకు నేత్రాల వంటివి. మీ అత్మకు మార్చద్దగ్గిగా ఉంటుంటుంది.

- ❖ గలిచినవారికి, ఒడిపోయినవారికి మధ్య ప్రతిభావాటవాలలో ఏమంత పెద్ద వ్యత్యాసం లేదు. కోరుకున్న ఒక విషయాన్ని ఏవిధంగాపైనా సాధించి తీరాలనే ఆశనుకలిగినవారు, ఖచ్చితంగా విజయాన్ని అందుకుంటుంటారు. ఆశలేనివారు ఒడిపోతారు.
- ❖ ఈ ప్రపంచాన్ని వరుసగా మార్చుతూనే వుండేవిరండే రెండు భావోద్యోగాలు. ఒకబీ, భయం. రెండు, ఆశ.
- ❖ దేనికీ ఆశపడనివారే, అన్నింటినీ పొందుతూ ఆనందంగా జీవిస్తున్నారు.
- ❖ జీవితములో పురోగమిస్తూనే ఉండేందుకు కొన్ని కొన్ని ఆశలు తప్పనిసరి.
- ❖ మనం అందుకోగలిగినవాటికంటే పెద్ద పెద్ద లక్ష్యాలను సాధించాలని నిత్యం ఆశపడతుండండి.
- ❖ అపజయాలు మిమ్మల్ని ఒక మూలకు నెఱ్చేందుకు ఏమాత్రం అనుమతించవద్దు.

- ❖ మీ దగ్గర లేని విషయాలకోసం ఆశించండి. కానీ, మీ దగ్గరున్న విషయాలను చెడగొట్టుకోవద్దు. ఎందుకంటే, ప్రస్తుతం మీ దగ్గరున్న వాటిలో పలు విషయాలు ఒకస్థుడు మీరు ఆశించినవే.
- ❖ ఈ ప్రపంచం చాలా చిన్నది. మనములు మరీ చిన్నవారు. మనిషి జీవితం మరీ మరీ చిన్నది. వీటన్నింటికంటే పెద్దది, ఆశ.
- ❖ పెద్ద పెద్ద ఆశలు, వాటిని సాధించి తీరాలనే స్వప్తతలేని మనస్సు, నిద్రిశ్శాస్నా ఒక అగ్నిపర్వతం వంటిది. అది ఎటువంటి ఘలితాన్ని అందివ్వాలు.

- ❖ విజయాన్ని సాధించాలనుకునే మీ యొక్క ఆశను మరింత పెద్దదిగా మార్చేసుకోండి.
- ❖ మీరు అందుకోవలసిన విజయాన్ని గురించిన తగిన పథకాలను రూపొందించుకోవడం తప్పనిసరి. ఆ విధమైన స్వప్తత ఉన్నట్లయితే, విజయం తథ్యం.
- ❖ పిల్లలకు మంచి చదువును అందించండి. న్యాయంగా ఆశపడటం ఎలాగ అనే విషయాన్ని ఆ తదనంతరం పిల్లలు అవగతం చేసుకుంటుంటారు.

ఒ కరు కరోర్ట్స్‌మను చేయకుండా తనకు ఉన్నతస్థాయి, వసతి సాకర్యాలు కావాలని ఆశపడుతుంటాడు. ఇంకొకతను తనకు జప్యబడిన పనులను మిగతావారికంటే అత్యుత్తమంగా చేస్తుంటాడు. దాని ఫలితాలను గురించి కలత చెందడు. పదోన్నతుల కోసం ఆశించాడు. ఈ రెండవ మనిషికి అవన్నీ లభిస్తుంటాయి.

మన ఒక్క పని వెనుక ఆశ ఉంది. అదే ప్రేరణక్రూగా ఉంటూ మన చేత పనులను చేయస్తుంటుంది. మనం నడువాలని ఆశపడినప్పుడు నడుస్తున్నాం. విభాగంలో తీసుకోవాలనుకుంటే, కూర్చుని విభాగం తీసుకుంటున్నాము. భోజనం చేయాలనుకున్నప్పుడు భోజనం చేస్తున్నాం.

ఇశ్రే మన ప్రేరణార్థక్తి!

భోజనం చేయకుండా ప్రతం చేయాలనుకున్నప్పుడు పస్తులు ఉంటున్నాము. వసతి సాకర్యాలకు ఆశపడటం వలన ఉద్యోగాన్ని చేస్తున్నాం. పరోగతికి ఆశపడితే, ఆ పనినే చక్కగా చేస్తున్నాము.

ఆశలు లేకపోతే జీవితమే లేదు. చిన్న విషయమో, పెద్ద విషయమో అన్నింటినీ మనం చేయడానికి ప్రధాన కారణం ఆశే. దీనికోసం ఆశించాలి, ఏ స్థాయికి ఆశించాలనేడే ఇత్కూడ ముఖ్యమైన ప్రశ్న. ఎందుకంటే, ఒక్కాక్క ఆశ మనలను వేర్చేరు మార్గాలచైపుకు తీసుకెళుతుంటాయి. మనం చేరుకోవలసిన మార్గం ఏమిటనే విషయంలో అత్యంత శ్రద్ధతో, బుద్ధికుశలతతో ఆ మార్గాన్ని ఎంపిక చేసుకోవాలి.

కప్పాలకు వినిధంగా ఆశకారణమో, అదే విధంగా సుఖాలకుకూడ ఆశే కారణం. మనం అత్యంత ఇష్టంగా ఆశపడుతుండేదానిని వెదుక్కుంటూ వెళ్లినప్పుడు మనకు కప్పాలే మిగిలినట్టయితే, ఆ ఆశను వదిలేయాలి. దానిని నెరవేర్చుకోవాలని, సమయాన్ని వెచ్చించడ మనేది వృథా ప్రయాసం. అందువలన ఎటువంటి ఫలితం ఉండదు.

మన ఆశలు మనకు మంచిచెడులను చేసినట్లుగానే, ఇతరుల ఆశలు కూడ మన జీవితంలో ప్రభావాన్ని చూపిస్తుంటాయి. మనల్ని ద్వోష్టుండేవారిలో కొండరు మనం కప్పాలలో మనిగిపోవాలని ఆశిస్తుంటారు. అందుకు తగిన ప్రయత్నాలను కూడ చేస్తుంటారు. అటు వంటి ప్రయత్నాలు వాళ్ళకు కూడ కప్పాలను అందిస్తుంటాయనే విషయాన్ని సదరు వ్యక్తులు అవగతం చేసుకోవడం లేదు. ఒకపేళ వారికి అటువంటి కప్పాలు ఎదురైనప్పటికీ, వారు పడుతుండే కప్పాల కంటే, మనం ఎదుర్కొంటుండే కప్పాలే వారికి మనస్సుకు హింసాప్రేమతో (శాడిజం) కూడిన సంతోషాన్ని అందిస్తుంటాయి.

మనలను అభిమానించేవారి ఆశలన్నీ మనకు మంచినే చేస్తుంటాయి. ఏమీ ప్రాయాని ఒక తెల్లకాగితంలాగ, ఒక పసిపాపగా పుట్టిన మనలను, అమ్మయిక్క ఆశే ఒక మంచి మనిషిగా ఎదిగేవిధంగా చేసింది. ఒక్కాక్క స్థాయిలో ప్రేమాభిమానాలను, నీతినియమాలను బోధిస్తూ పెంచటం జరిగింది. నాన్ని యొక్క ఆశే బాగా చదువుకునే విధంగా చేసింది. మంచి ఆదాయాన్ని పొందగల స్థాయికి చేరవేసి నది. తోబుట్టుపులు, అధ్యాపకులు, జీవితసహచరి, బంధువిత్రులు అంటాఅందిరి యొక్క ఆశలు, ప్రయత్నాలు కలగలసిపోయి మనకు మంచి జీవితాన్ని అందించటం జరిగింది.

మన ఆశలు కూడ ప్రత్యేకమైనవిగా ఉండకూడదు. అని మనకోసం మాత్రమే ఉండడాడదు. కుటుంబం, తల్లిదండ్రులు, చుట్టూప్రక్కల ఉన్నవారు, మనక్కేమాన్నికోరేవారు, జీవితంలో మనకు సాయం చేసి, మన ఆఖ్యాధ్యకి తేడ్పుడినవారు అంటూ అందరి యొక్క క్షేమాన్ని కోరుకునే విధంగానే మన కోరికలు ఉంటుండాలి. అటువంటి ఆశలే మనకు ప్రశాంతతను అందిస్తుంటాయి.

పొగడ్డులక్క ఆచించండి!

భా ఇటన చేస్తూ తన జీవితాన్ని నెఱ్చుకోస్తేన్న ఒకతను, ఊరు సరిహద్దులలోనున్న ఒక మర్చిచెట్టు క్రింద పడుకుని నిద్రపోతున్నాడు. ఆ మార్గంలో వచ్చిన ఒక వ్యాపారి, ఆ చెట్టు క్రింద కూర్చుని భోజనం చేసి, అలసట తీరేందుకు విశ్రాంతి తీసు కుంటున్నాడు. కానేపటితరువాత నిద్రలేచిన భిక్షకుడు, “మీరెవరు? ఏం చేస్తుంటారు?” అంటూ వ్యాపారిని ప్రశ్నించాడు.

“నేను సముద్ర తీరానున్న ఊరూరూ తిరుగుతూ భిక్షమెత్తుతుంటాను. వాళ్ళు తమ ఆహారంలో కొంత భాగాన్ని నాకు భిక్ష చేస్తుంటారు. దానీని తీసుకోబ్బి, ఈవిధంగా ఎదో ఒక చెట్టు క్రింద కూర్చుని తిని, నిద్రపోతూపుంటాను” అని చెప్పిన వ్యాపారి, “మీరేం చేస్తుంటారు?” అని బిచ్చగాడిని ప్రశ్నించాడు.

“నేను సముద్ర తీరానున్న ఊరూరూ తిరుగుతూ భిక్షమెత్తుతుంటాను. వాళ్ళు తమ ఆహారంలో కొంత భాగాన్ని నాకు భిక్ష చేస్తుంటారు. దానీని తీసుకోబ్బి, ఈవిధంగా ఎదో ఒక చెట్టు క్రింద కూర్చుని తిని, నిద్రపోతూపుంటాను” అని బంధులను బిచ్చగాడు.

“ఎందుకిలా జీవిస్తున్నాము? ఎదో ఒక పనిని చేస్తూ జీవితాన్ని నెఱ్చుకురావచ్చు కదా? బాగాడబ్బులను సంపాదించవచ్చు. సొంతింటినికిట్టుకోవచ్చు. మంచిబట్టలను ధరించవచ్చు. చక్కని భోజనం చేయవచ్చు”

“అవిధంగా చేయడం పలన నేనేమి సాధించబోతున్నాను?”

“ప్రశాంతంగా, సంతోషంగా జీవించవచ్చు కదా?”

అందుకు బిచ్చగాడు, “ఇప్పుడు నేను అలాగే జీవిస్తున్నానుగా” అని బంధులిచ్చాడు.

“వ్యాపారి ఆ బిచ్చగానిష్టప్పు పైకి ల్రైండికి మాస్తూ, “నీలాగెదుచేయారి త్రమతో భోజనం, దుస్తులు అంటూ అన్నింటినీ అందుకుంటూ, ఏమీ చేయకుండా సుఖముగా జీవిస్తేన్న వారందరూ ఒక్కసారి ఆలోచించాలి. మీకు అవసరమైన వాటన్నింటినీ ఈ సమాజం అందిస్తోంది. అందుకు బంధులుగా మీరు ఈ సమాజానికి ఏం చేస్తున్నారు? నువ్వు విశ్రాంతి తీసుకుంటున్న ఈ సీడును ఇస్తేన్న చెట్టును కూడా ఎవరో ఒకరు నాటడం జరిగింది. నువ్వేం చేశావు?” అని ప్రశ్నించాడు.

ఏ వయస్సులోనున్న మనిషి అయినప్పటికీ, అతను అంగీకారానికి, పొగడ్డులకు ఆశ పడుతుంటాడు. ఒక చిన్నారి పొగడ్డులకు ఆశించే, సాధనలను చేయడం జరుగుతుంది. ఒక సంస్కృతోసం ప్రతిభావంతంగా కృషి చేస్తుండే ఒకరు, అందుకు సంబంధించిన అభిసందర్భాలను తనకు లభించాలని ఆశపడుతుంటాడు. ఏ పనిని చేసేవారైనప్పటికీ, తన పనికి తగిన అంగీకారం లభించాలని ఆశస్తుంటారు. ఒక వైద్యుడు, ఒక సంగీత విద్యాంసుడు, చిత్రకారుడు, రచయిత, ఉపాయసకుడు, నటీసటులు, దర్శకులు అంటూ ఎవ్వరూ ఈ విషయానికి అతీతులు కాదు. ప్రేమాభిమానాలతో పంటలు చేసి పడ్డిస్తుండే ఆమ్మ మనస్సు కూడా పొగడ్డులనే ఆశస్తుంటుంది. ఒక చిన్న పొగడ్డ కూడ అమె మనస్సును సంతోషపుయం చేస్తుంటుంది.

ఒక్కక్కరు తమ ప్రతిభావాటులను, అర్దతను, తాము చేస్తేన్న మంచి పనులను, వాటి ప్రతిఫలాలను గురించి తెలుసుకున్నప్పటికీ, వాటిని గురించి ఎదుటివారి నోటి నుంచి వినాలని ఆశపడుతుంటారు. వాళ్ళకు లభిస్తేన్న డబ్బులకంతే ఇదే చాలా పెద్ద విషయంగా వాళ్ళకు అనిపిస్తుంటుంది. ‘ఈ సమాజం నన్ను చూస్తోంది. నా ప్రతిభను అంగీకరించి పొగడుతోంది’ అనే భావన వారితో మరిన్ని సాధనలను చేయస్తుంటుంది. సమాజానికి తగిన సేవలను చేయించడం జరుగుతుంటుంది.

సమాజం నుంచి మానసికంగా దూరంగా జరిగిపోకుండా, విడి ద్వీపంలాగ మారిపోకుండా, అందరితో కలగలసిపోతుండాలి. మనలను గుర్తుంచుకునేవిధంగా ఈ సమాజానికి ఉపయుక్తమైన పనులను చేయాలని ఆశించాలి.

ఖచ్చి ప్రాగం?

ముగ్గురు స్నేహితులు ఒక గుడి ప్రాంగణంలోనున్న అన్వదాన సత్రంలో భోజనాలు చేస్తున్నారు. ఎవరో ఒక ధనవంతుడు, తన చిన్నారి పుత్రీనరోజు సందర్భంగా గుడికి వచ్చిన భక్తులందరకీ రుచికరమైన భోజనాన్ని అందించాడు. “ఈవిధంగా అన్వదానం చేయాలని నేనూ ఆశిస్తుంటాను. అయితే నా దగ్గర డబ్బులు లేవుగా?” అంటూ ఆ ముగ్గురు స్నేహితులలో ఒకతను విచారపదనంతో చెప్పాడు. “మన చేతులకు కూలిడబ్బులు వచ్చేందుకు ముందుగానే, ఖర్చులు పెరుగుతోన్న పట్టిక చేతుల్లోకి వచ్చేస్తుందిగా?” అని చెప్పాడు రండవ స్నేహితుడు. “ఒక్కొక్క నెల అప్పు చేయకుండా, ఇంటి ఖర్చులను సరిచేయలేకపోతున్నాముగా?” అంటూ నేడన చెందాడు మూడవ స్నేహితుడు.

ఈ ముగ్గురి ప్రక్కన కూర్చుని భోజనం చేస్తోన్న ఒక సాధువు, ఈ ముగ్గురిని చూసి నవ్వాడు. “మీరు అన్వదానం చేయాలనుకోవడం పేరాశ కాదు. అందుకోసం ఈవిధంగా పెద్దగా ఖర్చు చేయాల్సిన అవసరం లేదు. ఒక గరిటె పంచదారసు చీమలకు పెట్టినట్లయితే, కొన్నివేల జీవులకు ఆపరాన్ని అందించిన తృప్తి లభిస్తుంటుంది. దోసిటినిండా బియ్యాన్ని పిచ్చుకలకు పెట్టినప్పటికీ, అది అన్వదానమే. అవిశ ఆకులను పశుపులకు పెడితే, అది కూడ అన్వదానమే. ఆశ అనేది ఉత్తమంగా ఉన్నట్లయితే, ఆ దేవుడు తగిన మార్గాన్ని చూపిస్తాడు” అంటూ ముగించాడు ఆ సాధువు.

మంచి ఆశలు ఖచ్చితంగా నేరవేరుతుంటాయి.

నేర్చుకోవాలనే ఆన!

దేనినైనా నేర్చుకోవాలనే ఆశ, మనం పుడుతుస్తుప్పుడే మనతో పాటు పుడుతుంటుంది. లేచి నిలబడి నడవడానికి, పదాలను అర్థం చేసుకుని మాట్లాడేందుకు, ఒక చిన్నారి అందువల్లనే నేర్చుకుంటోంది. ఆ నేర్చుకోవడమనేది మానవజాతిని నాగరికత్వపుకు నడిపించింది.

50 సంవత్సరాల ముందు ఉన్నట్లుగా ఈ ప్రపంచం ప్రస్తుతం లేదు. మనం పయనం చేసే విధానం మారిపోయింది. వేగాతివేగ ముగా పయనించేందుకు ఎన్ని విమానాలు, రైళ్ళు, కారులు వచ్చేసాయి? మన సమాచార పరివర్తన సౌకర్యాలు బాగా అభివృద్ధి చెందాయి. అనుకున్న క్షణంలో చరవాణి ద్వారా మాట్లాడాలను కున్న వ్యక్తితో మాట్లాడే సౌకర్యం. చలనచిత్రాలు, దృశ్యశివళయింతాలకంతే విభిన్నమైన కాలక్షేప అవకాశాలు వచ్చేశాయి.

మన యొక్క జీవితాన్ని ఆసందమయంగా, సులభతరముగా మార్చుకునేందుకు అవసరమపుతుండేవాటిని పొందాలని ఆశించండి. మీకు తగిన ప్రాంతం లభిస్తుంది. ఈ ప్రపంచం మరింత అందంగా కనిపిస్తుంది.

ఆసలన్నింటినీ వచిలి వేయాలా?

‘అన్నివిధాలైన ఆశలను వదిలేశాను’ అని ఎవరైనా చెప్పినట్లయితే, అతను అబధం చెబుతున్నాడనేది నిజం. ఆశలన్నింటినీ వదిలేసుకుంటుండి మనుషులంటూ ఉండరు. మనుషులుగా జీవించిన వారంది మనస్సులలో ఖచ్చితంగా ఆశలు ఉంటుంటాయి. చిన్నచిన్న ఆశలతో మొదలై, ఎవరితో చెప్పుకోలేని ఆడం బర ఆశల పరకు ఆశలపట్టిక చాలా పెద్దదిగా ఉంటుంది. ఆశలను క్రమబద్ధికరించుకున్నారు కూడ ఉన్నారు.

‘అత్యంతావశ్యకం, అవసరం, తప్పనిసరి’ అంటూ ఆశలను విభజించుకునిసూ చీంచవచ్చు మనకలలయిక్క కొనసాగింపే ఈ ఆశల యొక్క ఆవిర్భావం. కలలు ఏవిధంగా ముఖ్యమైనవో, అదేవిధంగా ఆశలు కూడ ముఖ్యమైనవి. అత్యంతావశ్యకాలకు తగిన ఆశలు బుజువర్షుణ్ణుకోకాడిని. అయితే, పేరాశలు తగదు. అత్యత, వినాశం అనే రెండు పదాల అర్థాలను ఆశలే ఎక్కువగా అవగతం చేస్తుంటాయి.

మనస్సు ఏం చేస్తుంది?

ప్రేమాభిమాలకు ఆశించనివారు ఉంటారా? మంచి అలవాళ్లను ఆశించనివారు ఉంటారా? సంతోషానందాలను కాదనేవారు ఉంటారా? కానీ, ఇప్పుడ్ని 'అశలు' అనే పట్టికలోనే వస్తుంటాయి. అశలే లేని జీవితం లేదు.

అటువంటి జీవితం ఆస్క్రికరంగా ఉండదు.

మీ మనస్సు, మెదడు కలగలసి రూపొందించిన కోరికలే 'అశలు' అనే పట్టికలో చేరుతుంటాయి. ఆ పట్టిక ఎప్పుడూ నాగుతూనే ఉంటుంది.

పరిపక్వతతోనున్న మనస్సు వాటిని అదుర్పులో పెట్టి, అనవసరమైన అశలను బహాపురిస్తుంటుంది. నెరవేరిని అశలను తలుచుకుంటూ కలత చెందకుండా ఉండటం కూడ తెలుసు. అటువంటి మనస్సు కావాలనుకోవడమే ఒక్కుకూరి అశగా ఉండాలి.

జీవితం ఆశించాలి?

జీవిత నియమాలను గురించి ప్రసంగం చేసి ముగించిన సాధువుతో, "మనం దేనిని పొందేందుకు ఆశించాలి?" అని ఓ యువకుడు ప్రశ్నించాడు. సాధువు ఆ యువకునివైపు ఎగాదిగా చూసి, "సువ్యు రఘారిలో వెళ్లున్నావు. అందమైన ఓ యువతి నీకు ఎదురుగా వస్తోంది. ఎంచేస్తావు?" అని ప్రశ్నించాడు. అందుకు ఆ యువకుడు, "అమెను చూస్తాను. నేను మాత్రమే కాదు, ఎంతోమంది ఆ విధంగానే చూస్తారు" అని బదులిచ్చాడు. "సరే, ఆశగా చూసిన ఆ యువతి పదనం, నీ మనస్సులో ఎంతసేపు గుర్తు ఉంటుంది?" అంటూ ఆసాధువు అడిగాడు. "ఆతర్పూత ఇంకోక అందమైన యువతిని చూసేతప్పరకు గుర్తుండోచ్చు" అని బదులిచ్చాడు యువకుడు.

"సరే, ఇంకోక విషయాన్ని చెబుతున్నాను. ప్రక్కమన్న సగరంలో ఉన్న ఒకతనికి ప్రసాదాన్ని తీసుకెళ్లి ఇవ్వమని నేను, నిన్ను పంపిస్తున్నాను. సువ్యు వెళుతున్నావు. అక్కడకు వెళ్లిన తరువాత సదరు వ్యక్తి ఆ సగరంలోనే గొప్ప ఐశ్వర్యవంతుడనే విషయం నీకు తెలుస్తోంది. సువ్యు, కపలాదారినిదగ్గరవిషయాన్ని చెప్పగానే, ఆఐశ్వర్యవంతుడే నేరుగా వచ్చి, నిన్ను సాదరంగా ఆహ్వానిస్తున్నాడు. ప్రేమాభిమాలతో నీకు స్వాగత పచనాలను పలికి, నీ యొగక్కేమాలను విచారస్తూ, ఆప్యాయత్తానురాగాలతో భోజనం వడ్డించి, నీతో తినిపిస్తున్నాడు. నిన్ను బస్టాండ్లో పదలి రమ్మంటూ తన కారుడైవర్ను పురమాయించి, నిన్ను కారులోనే బస్టాండుపరకు విడిచిపడుతున్నాడు. అతడిని ఎంత కాలంపాటు నీ జ్ఞాపకాలలో ఉంచుకుంటావు?" అని ప్రశ్నించాడు ఆ సాధువు. అందుకు ఆ యువకుడు, "జీవితాంతం గుర్తు ఉంచుకుంటాను" అంటూ బదులిచ్చాడు.

సాధువు అతనికి మాత్రమే కాదు, అక్కడకు వచ్చిన వారందరికీ చెప్పాడు... "మంచి అందానికంటే మంచి పద్ధతులను ఆశించండి. ఆ ఆశ పవిత్రమైనది!"

Inners for Winners

RAMRAJ®

VESTS

BRIEFS • TRUNKS

ఎదగనివ్వండి మీ ఉత్సాహాన్ని

తద్వారా

ఆంతరంగంలో

వేడుకలు పురియు సపాళ్ళ ద్వారా, రోజంతా సాకర్యాన్ని
పురియు ఆత్మ విశ్వాసాన్ని పొందండి. రామరాజ్ బనియస్ట్స్
మీ వ్యక్తిత్వాన్ని వ్యక్తికరించండి.

Shreyas Iyer - Cricketer

SCAN QR CODE FOR
STORE LOCATION

SUKRA®
SUPER FINE COTTON VESTS

RISE-UP®
Premium Banians

ROMEX®
BANIANS | BRIEF | TRUNKS

COMPACT®
PREMIUM COTTON RIB VESTS

Breeze®
Eye Let Vests

WinStripe®
STRIPED BANIANS

ARCHERY®
Gym Vest

ACOSTE®
BANIANS | BRIEF | TRUNKS

suriya®
RICH COTTON BRIEF

udaya®
RICH COTTON BRIEF

minar®
FINE COTTON BRIEF

merc®
MERCERISED BRIEF

target®
FINE TRUNKS

softex®
FINE TRUNKS

imaxs®
RIB TRUNKS

ARROW®
RIB TRUNKS

VINTRACK®
FINE TRUNKS

Available @ Ramraj Showrooms & All leading textile shops | Shop online @ www.ramrajcotton.in

India's Most Trusted
Dhotis Brand

COTTON DHOTIS • SHIRTS

Embrace
timeless
tradition
woven into
comfort
& class.

SCAN QR CODE FOR
STORE LOCATION

Available at Ramraj Showrooms & All leading textile shops | Shop online @ www.ramrajcotton.in